De Nieuwsbode,

VERSCHIJNT OP DINGSDAG VAN IEDERE WEEK.

A. POTT, Uitgever.

VOORWAARDEN VAN INTEEKENING,

$ 2,00 per jaar, stiptelijk IN VOORUITBETALING.

☞ Twee nommers voor den afloop van het abonnement, krijgt de Inteekenaar eene waarschuwing. Die daaraan niet in tijds eenig gevolg geeft, wordt van de lijst geschrapt.

ADVERTENTIE-PRIJZEN.

Van 5 tot 10 regels, voor de eerste plaatsing - 1,00
Voor 5 regels of minder, ditto ditto - - - - 0,50
Voor elke volgende plaatsing - - - - - - - - 0,25
Geboorte-, Huwelijks- en Doodberigten, ieder 0,25
(Zie ook het Engelsch aan de regterhand.)

Brieven en toezendingen franco aan A. Pott, Sheboygan, Wisconsin.

NIEUWSBODE.

Orgaan der Nederlanders in Noord-Amerika.

9de JAARG. NO. 8. SHEBOYGAN, WISCONSIN, 23 MAART 1858. GEHEEL NO. 424.

Nieuwstijdingen.

NEDERLAND.

'S GRAVENHAGE, 8 Febr. Thans is het voorloopig verslag openbaar gemaakt over het onderzoek in de afdeelingen van de wets-ontwerpen tot afschaffing der slavernij in West-Indie. Aan dat onderzoek hebben omstreeks 40 leden deel genomen. Over het hoofddenkbeeld bestond geen verschil van gevoelen. De afschaffing der slavernij is een der strenge eischen van onzen tijd. De vraag evenwel op welke wijze die afschaffing tot stand moet worden gebragt en welke voorzorgen daarbij verdienen te worden genomen, achtte men hoogst moeijelijk te beantwoorden. Vierderlei, veelains strijdige belangen behooren bij de daaromtrent te nemen beslissing in het oog gehouden en zooveel mogelijk overeen gebragt te worden: 1) het belang der vrij te maken slaven; 2) dat der tegenwoordige eigenaars; 3) dat der Nederlandsche schatkist, en 4) het belang van het behoud eener kolonie als Suriname. De vrijmaking der slaven behoort evenwel op den voorgrond te staan. Over het algemeen toonde men zich weinig ingenomen met het emancipatieplan der Regering. De volgende 6 hoofdpunten werden bij de wisseling der denkbeelden over de Regeringsvoorstellen in haar geheel behandeld:

I. Is de staat verpligt, de eigenaren der slaven voor het verlies of gemis, door de opheffing der slavernij te lijden, schadeloos te stellen?—II. Zullen de vrij te maken slaven de kosten hunner vrijmaking geheel of gedeeltelijk aan den staat moeten terugbetalen?—III. Zal de vrijmaking op eens plaats hebben of trapsgewijze na eene voorbereiding voor het genot der volle vrijheid.—IV. Is het staatstoezigt, dat de Regering over de vrijgemaakte slaven wil hebben ingesteld, goed te keuren?—V. Moeten de vrijgemaakte slaven in eenen bijzonderen burgerlijken regtstoestand, door afzonderlijke bepalingen geregeld, worden geplaatst? en VI. Is het goed te keuren, dat zoo vele gewigtige punten, tot het voorgedragen emancipatieplan betrekkelijk, aan regeling bij maatregelen van algemeen bestuur worden overgelaten?

De *eerste* vraag werd door de meerderheid ontkennend beantwoord.—Ook werd het *tweede* punt door de meeste leden ten sterkste afgekeurd.—Over de *derde* vraag openbaarden zich *drie* gevoelens: *a.* de afschaffing der slavernij moet onbeperkt en volkomen zijn; *b.* er kan aan den pligt der afschaffing voldaan worden, door een uiterste tijdstip te bepalen, waarop alle slaven in onze Westindische kolonien vrij zullen zijn; *c.* er moeten afdoende voorbehoedmiddelen genomen worden tegen de onmiskenbare nadeelen, aan den plotselingen overgang van slavernij tot algeheele vrijheid verknocht.—Nopens het *vierde* punt was men nagenoeg algemeen van oordeel, dat het staatstoezigt, in ontwerp A aangeduid, niet beantwoordt aan de beginselen, door de Regering zelve op den voorgrond gesteld.—Betreffende het *vijfde* punt, konden verscheidene leden zich niet met de dienaangaande voorgestelde artikelen vereenigen.—Nopens het *zesde* punt achtten de meeste leden het verkeerd, dat de wet, met opzigt tot die onderdeelen, waarop het voornamelijk aankomt, zoowls de regeling van het Staatstoezigt en wat daartoe betrekking heeft, zoo weinig is uitgewerkt.

— Even als in verschillende steden van het buitenland, schijnt men zich ook hier te lande er op toe te leggen, katten meester te worden, om het vel dezer dieren te verkoopen. Onlangs nog werd melding gemaakt van eene veroordeeling door eene der arrondissements-regtbanken van een persoon, die eene kat van zijn buurman gestolen had. Een dergelijk geval, doch met eenigzins andere omstandigheden, heeft zich in het naburig Naaldwijk voorgedaan. Een aldaar wonende arbeider had reeds verschillende katten vermist, zonder dat hij te weten kon komen, wie zich daaraan schuldig maakte. Den 18den Januarij l.l. evenwel werd dit eenigzins opgehelderd. Een in zijne nabijheid wonende slager kwam met zijne hondekar te huis en spande de honden uit. De kat van den genoemden arbeider was juist op straat en werd door een der honden beet genomen en doodgebeten. De hond liep met zijne prooi de poort zijns meesters in en verdween met zijn buit. Naauwelijks echter had de eigenaar zijn gemis bemerkt, of hij begaf zich naar den slager om zijn gedood eigendom terug te vorderen. Deze weigerde evenwel de teruggave, waarop eene aanklagte van diefstal van de kat volgde. Met de behandeling dezer zaak heeft de regtbank alhier zich Vrijdag bezig gehouden. De beklaagde ontkende niet het feit zelf, maar beweerde den hond niet te hebben aangehitst; doch dat de hond uit eigen beweging de kat had doodgebeten. Hij had de doode kat ter teregtzitting medegebragt, om zoo noodig als stuk van overtuiging te dienen, hetgeen evenwel niet noodig werd geacht. De substituut-officier van Maanen achtte, uit de verschillende verklaringen der gehoorde getuigen, het bewijs niet geleverd dat de beklaagde de kat had doen doodbijten, doch meende dat wel bleek dat de beklaagde de kat in eigendom wilde behouden en weigerde aan den eigenaar terug te geven. Hij concludeerde mitsdien tot oplegging eener gevangenisstraf van acht dagen. Over acht dagen zal de regtbank in deze zaak uitspraak doen.

— De inschrijving voor den Zeeuwsch-Limburgschen spoorweg te Vlissingen, is den 6den dezer met een bedrag van *f* 40,000 gesloten. Voegt men daarbij de som van ruim 1 millioen te Middelburg voor 't zelfde doel geteekend, dan moet men erkennen, dat Zeeland een schoon voorbeeld er van geeft, dat onze kapitalisten, althans nog geld overhebben voor groote nationale ondernemingen, mits de goede weg slechts worde ingeslagen. Wij verheugen ons daar zeer in en hopen, dat de Zeeuwen in dit opzigt niet alleen zullen staan, maar dat het welzijn der Regering en der Kamer uit den ijver van onze kapitalisten blijken moge, dat de aanleg van eenige spoorweglijnen werkelijk eene nationale behoefte is, welker vervulling meer vereischt dan spreken en plannen maken, om andere plannen te doen vallen.

[illegible], 13 Febr. De inschrijvingen voor den spoorweg bedragen tot heden alhier *f* 69,000.

— De gemeentebestuur van Zutphen heeft het belangrijk besluit genomen, de bedwinging eener vaste brug over den IJssel, welk aanzienlijk werk onder de leiding van een civiel ingenieur zal worden uitgevoerd; wordende de kosten op *f* 368,000 en de tijd der bouwing op drie jaren begroot.

— Z. M. heeft, bij besluit van den 5den dezer, goedgevonden te bepalen, dat ter aanvulling der landmagt in onze Overzeesche bezittingen, in 1858 2600 man derwaarts zullen worden gezonden. Onder de naar Oost-Indie te bestemmen militairen zullen begrepen worden van het leger hier te lande eenige voor bevordering aanbevelenswaardige onderofficieren en korporaals van de infanterie en artillerie, ten einde aldaar den officiersrang te bekomen.

— De luitenant generaal, adjudant generaal des Konings, baron *Forstner van Dambenoy*, belast geweest met de overbrenging van Zr. Ms. gelukwensching aan keizer *Napoleon III*, wegens de ontkoming aan den aanslag, op 14 Januarij beproefd, is door den Keizer benoemd tot grootofficier van het Legioen van Eer.

AMSTERDAM, 12 Februarij. De heer *Tenco Modderman, Jr.*, ridder der orde van den Nederl. Leeuw, laatstelijk Nederl. consul in China, is den 7den dezer alhier overleden.

— Voor de arr.-regtbank alhier stond gisteren terecht *J. M. van Cleef, J.zn.*, uitgever en boekdrukker te Hilversum, ter zake van het in den jare 1857 drukken, uitgeven en verkoopen van het eerste deel van een boekwerk getiteld: "Verspreide Dicht- en Prozawerken van *J. C.* "*Tollens, Czn.*, verzameld door *G. Engelberts Gerrits*," als hebbende de dichter *Tollens* gedurende zijn leven het regt van copij dier gedichten aan zich behouden en den herdruk derzelve steeds verboden en gekeerd, en bij uitersten wil aan zijne kinderen uitdrukkelijk opgedragen, om tegen het herdrukken of op nieuw uitgeven dezer dichtwerken met zorg te waken.

Het openbaar ministerie requireerde na toelichting: de schuldigverklaring van den beklagde aan nadruk en zijne veroordeeling tot eene boete van *f* 100 tot *f* 1000, ten behoeve der armen van Hilversum en tot betaling aan de beleedigde partij van de waarde van 2000 exemplaren naar den boekverkoopers-prijs van den wettigen druk berekend, met verbeurdverklaring der ongedebiteerde exemplaren ten behoeve der beleedigde partij

De uitspraak is bepaald op den 4den Maart.

— Den 9den dezer hield dr. *W. C. H. Staring*, van Haarlem, in de afdeeling Natuurkunde bij de maatschappij Felix Meritis, eene verhandeling over "landverlies en landaanwinning in Nederland." In het eerste gedeelte zijner rede deed de spr. opmerken, dat men de aangespoelde gronden door zee en rivieren hier te lande gewoonlijk veel te hoog schat, en dat zij hoogstens drie achtsten van de oppervlakte kunnen bedragen. Vervolgens besprak de geachte spr. het landverlies, door het wegslaan van gronden, meerendeels uit nietswaardige veenen en zandgronden bestaande, zoo als bij de Zuiderzee, Dollard, Biesbosch en de kusten der Noordzee heeft plaats gegrepen, hetgeen ongeveer op 700,000 bunders kan worden geschat. Daartegen staat echter over de aanwinning van veel betere gronden door bepoldering en droogmaking verkregen, waarvan de gezamentlijke oppervlakte ongeveer een tiende bedraagt van ons geheele Vaderland, of gelijk staat met de grootte van het hertogdom Saksen-Weimar, welke 350,000 bunders bedraagt. Als slotsom achtte spr. dat de geldelijke waarde van het aangewonnen land vele millioenen guldens meer bedraagt, dan dat van het verlorene.

— De kantonregter van Amersfoort heeft bij vonnis van den 9den dezer, den apotheker, vervolgd wordende wegens het aanwenden van galvanische bewerkingen, schuldig verklaard aan het onbevoegd uitoefenen der geneeskunde, met veroordeeling in eene boete van *f* 25 en de kosten.

— Het getal der gevangenen in het huis van correctie te Hoorn, dat voor weinige jaren bijkans, ja, somwijlen over de 900 was, is sedert een paar jaren zeer verminderd, zoodat het getal thans 700 niet te boven gaat. Men schrijft deze vermindering eensdeels toe aan de toepassing der cellulaire gevangenisstraf en anderdeels aan de minder langdurige straffen, die thans uitgesproken worden.

— Men meldt uit Utrecht, dat Z. Maj. de Koning eene som van *f* 1,000 heeft geschonken aan de commissie, belast met de oprigting van een geneeskundig gesticht voor ooglijders te dier stede, onder de leiding van den hoogleeraar *Donders*. De inschrijving is reeds gekomen tot de som van *f* 16,000.

— Dezer dagen is bij den uitgever *A. W. Sijthoff*, te Leiden, een naar het schijnt zeer duttig werk in het licht verschenen; n.l., eene *Proeve eener Japansche Spraakkunst*. De druk is zeer duidelijk, en aangezien onze betrekkingen met Japan gestadig vermeerderen, schijnt dit werk ondersteuning te verdienen.

GRONINGEN, 13 Febr. Eene treurmare, die zich hier gisteren door de stad verspreidde, heeft zich helaas bevestigd. Wederom is het zwakke ijs de oorzaak, dat onderscheidene familien ook hier ter stede in rouw en droefheid zijn gedompeld. Gisteren middag tusschen 2 en 3 uur was nabij Oosterbroek, op twee uren afstands van deze stad, een gezelschap van 8 personen bijeen, die zich met vele anderen op de daarbij liggende vlakten of slooten vermaakten. Zij kwamen op den noodlottigen inval om eens het nieuw aangelegde Noord-Willems kanaal in oogenschouw te nemen. Nog niet lang bevonden zij zich op dit kanaal, toen allen het ongeluk hadden door het ijs te zakken. Vier er van werden gered of redden zich zelven, doch vier personen hebben op eene bedroevende wijze het leven er bij verloren. Deze, achtingswaardige personen, de een van 72, de ander van omstreeks 50 jaren, en twee knapen van 10 en 12 jaren, konden, niettegenstaande alle aangewende moeite, niet bij tijds worden gered. Slechts hunne lijken werden uit het ijs opgehaald en op eene slede naar Paterswolde vervoerd, waar spoedig geneeskundige hulp tegenwoordig was; doch de kunst vermogt hier niets meer, de levensgeesten waren geweken; het ijs had weder vier offers te meer gemaakt.—Ook zijn nog op onderscheidene plaatsen in deze provincie personen door het ijs gezakt, die echter met meerdere of mindere moeite allen zijn gered.

— Zaturdag zijn alhier aan de stadswaag levend gewogen twee varkens, waarvan het eene woog 658 en het andere 602 halve Ned. ℔. Het eerste is gemest door den heer JONXIS, te Groningen, het tweede door den heer VAN ARKEN, te Foxham.

— Den 19 Jan. ll. overleed te Finsterwold LAURENS ENTJES VAN DER VEEN, boerenarbeider, die met Paschen e.k. zijn 81ste jaar zou hebben bereikt. Van zijne acht kinderen,—de moeder was reeds vroeg niet meer—zijn er nog drie in leven. Voor zes jaren verloor hij een oomzaaks 30jarigen zoon, die het huisgezin vrij wat tot steun verstrekte. Korten [illegible] tijd genoot de oude man onderstand van de diakonie. In 't vorige jaar maaide de werkzame grijsaard, gemiddeld, 's daags nog ¼ deimt kweldergras en hield hij zich nog bezig met het vervaardigen van mandjes, uit wilgen teenen. Tot aan zijn dood bleef hij in 't volle bezit van bijkans al zijne zintuigen. Als eene zeldzaamheid, voegen we hierbij, dat een zoontje van J. H. L. en T. S. O.—insgelijks arbeidslieden,—aldaar woonachtig, op negenweekschen ouderdom 't gewigt had van 9¼ Ned. pond. Bij de geboorte zou 't jongsken omtrent 6 Ned. ponden hebben gewogen. Bovendien had de kleine bij 't uit- en aankleeden nog geen enkelen keer geschreeuwd. Wel een voordeelig kind!

— Als een voorbeeld van buitengewone groeikracht kan worden gemeld, dat door den landbouwer J. G. GEERTSEMA, te Dallingeweer, is geslagt een varken van zuiver inlandsch ras, oud 23 maanden, dat de buitengewone zwaarte had van 659 halve Nederl. ponden.

— In de gemeente Roden, onder Steenbergen, is een hunnebed, 't welk zoodanig met zand bedekt was door opstuiving, dat daarvan bijna niets meer te zien was; men is begonnen het bovenste daarop gestoven zand weg te ruimen, ten einde het hunnebed beter zigtbaar te doen zijn, en men is met die werkzaamheden opgehouden, zoodra het hunnebed goed zigtbaar werd. Opmerkelijk is het groote getal kleinere steenen, die om en bij dat hunnebed liggen, en waarin eene zekere orde niet is te miskennen. (*Dr. Ct.*)

— Zoo als men weet, werd twee jaren geleden besloten de vesting Koevorden te slechten. Thans heeft Z. M., bij besluit van den 3den dezer bepaald, dat al de vestingwerken van Koevorden door het bestuur der domeinen als grasland zullen worden verpacht. De militaire gebouwen aldaar, namelijk het wachthuis aan de Friesche poort, de kazerne het Molenblok, de kanonniers-kazerne, het overwulfd buskruid-magazijn en het ziekenhuis zullen door het domeinenbestuur ten voordeele van 's rijks schatkist worden verkocht.

— Luidens een bij het departement van kolonien uit Suriname ontvangen berigt, gedagteekend 5den Januarij j.l., bleef de gezondheidstoestand onder de bevolking voldoende, terwijl ook eene gewenschte rust en orde overal heerschten.

— Thans ziet het licht het verslag betreffende den toestand van Neêrl. Indie over 1855, door den minister van kolonien aan de Staten-Generaal medegedeeld. Dit uitgebreide en belangrijke stuk, met bijlagen, behelst, o.a., de volgende opgaven: De bevolking van Java en Madura beliep op ult. December van genoemd jaar 10,916,158, die der buitenbezittingen 5,036,800 dus te zamen 15,952,958. hetgeen eenigzins meer is dan in het jaar te voren.

Op ult. Dec. 1855 telde het leger in Neêrl. Indie 21,752 man en 697 paarden. De manschappen waren verdeeld in 7163 Europeanen en Afrikanen en 13,889 Amboinezen en inlanders. De maatregelen werden getroffen tot het versterken van het leger op den voet van vrede met 5000 man, welke versterking, zoo men weet, sedert uit Nederland is afgezonden. De zeemagt bestond uit 27 oorlogschepen, met 2369 Europeanen en 583 inlanders bemand.—Er worden in het verslag weder vele bijzonderheden medegedeeld over de verschillende takken van bestuur, over de maatregelen tot verzachting van de heerendiensten, tempering van het cultuurstelsel, tot uitbreiding van de wegen, zee- en rivierwerken, enz. Inzonderheid zijn belangrijk de mededeelingen wegens de uitkomsten der onderscheidene cultures.

FRANKRIJK.

De benoeming van den generaal *Espinasse* tot minister van binnenlandsche zaken en van openbare veiligheid heeft menigeen bevreemd. De genoemde generaal is een energiek soldaat, die sedert den *coup d'etat* zich steeds in de onmiddelijke nabijheid des Keizers bevindt en diens volle vertrouwen bezit. Onder al de kandidaten voor de portefeuille van binnenlandsche zaken, werd zijn naam niet genoemd; zelfs toen men in zekere kringen vermoedde dat de opperste leiding van de civiele aangelegenheden van Frankrijk in militaire handen zoude overgaan, noemde men enkel de generaals *Niel* en *Delarue*, maar geenszins den generaal *Espinasse*. Zijne benoeming kan men dus beschouwen als het uitvloeisel van den wil des Keizers. Het is thans, nu de portefeuille van binnenlandsche zaken in zulke handen is overgegaan, waarschijnlijker dan ooit, dat ook sommige andere ministerien eene dergelijke wijziging zullen ondergaan.

Het ontslag van den heer *Pietri* als prefect van politie te Parijs is eveneens door den Keizer aangenomen; den nieuwen prefect kent men nog niet. Waarschijnlijk zal de nieuwe organisatie van de politie deze benoeming voorafgaan. Doordien de openbare veiligheid thans een officielen vertegenwoordiger in het ministerie heeft, wordt buitendien de waardigheid van prefect van politie van zelf van minder gewigt, en in het belang van de eenheid, ook van meer ondergeschikten aard dan vroeger. Als voorloopige maatregel van openbare veiligheid zal het toezigt op al de logementen en *hotels meublés* op eene gestrenge wijze uitgeoefend worden, tot dat omtrent dezen belangrijken tak van het toezigt der politie geheel nieuwe bepalingen in het leven geroepen zullen worden.

— De twee Parijsche dagbladen, welke gewoonlijk geacht worden het gevoelen der regering uit te drukken—de *Pays* en de *Constitutionnel*—behelzen beide artikelen nopens het ontwerp tot betere verzekering der openbare veiligheid. Daarin wordt bepaaldelijk gezegd, dat door dat ontwerp volstrekt geen nieuw stelsel in het leven wordt geroepen, maar dat het bestemd is om alleen de hoofden van den opstand, de barricademannen, hen die als nog droomen van een terugkeer der regeringloosheid van 1848, te treffen.

— Men doet opmerken, dat, ten gevolge van den loop der omstandigheden, de drukpers in Frankrijk heeft opgehouden *de vierde magt* in den staat te zijn, zoo als vroeger werd beweerd. Te dezer zake wordt de aandacht gevestigd op de omstandigheid dat de *Spectateur* en *la Revue de Paris* gedood zijn, mitsgaders vele departementale bladen; dat *le Siecle* en *l'Estafette*, ten gevolge van geregtelijke veroordeelingen, geheel in de hand der regering zijn en het dagblad *la Presse*, 't welk op den 4den Februarij weder in het licht is verschenen, niet op de openbare straat mag worden uitgevent.

"De beklagenswaardige Fransche dagbladen —roept de correspondent van het *Amst. H. en E.blad* uit,—zij moeten niet zoo sprakeloos zijn, hunne kolommen met zinledige phrasen opvullen, willen zij niet terstond hunnen jongsten dag zien aanbreken. De angstvalligste voorzigtigheid en de vreesachtigste terughouding staan op hunne bleeke gelaatstrekken *te lezen*. Overigens vleit men zich nog altijd, dat het gouvernement zal afzien van de buitengewone repressieve maatregelen, waartoe het aanvankelijk geneigd scheen. Niets zou ook gevaarlijker zijn voor de instandhouding der bestaande orde van zaken in Frankrijk, dan wanneer een gedeelte onzer pers zich in het buitenland zou moeten vestigen.

"In alles de middelweg," luidt eene zinspreuk, die men in oogenblikken van staatkundige beproeving het allerminst uit het oog mag verliezen. Ademde niet 's Keizers rede zelve een toon van gematigdheid, zoowel ten opzigte van de binnen als van de buitenlandsche staatkunde?—Mogen daarom zijne ministers en dienstvaardige vrienden, in hunnen ijver, toch naar de vermaning luisteren om niet verder te gaan dan hun meester.

— De heer *Milhaud*, een der rijkste bankiers van Parijs, staat als eigenaar van het oppositieblad *de Presse*, niet in een goed bladje bij de regering. Dezer dagen, nu men zooveel van verdachte personen hoort spreken, werd hij tot zijn grooten schrik wegens staatkundige redenen in het kabinet van den minister van binnenlandsche zaken ontboden. „De heer *Milhaud* ging en vond tot zijn schrik naast den minister een regter van instructie zitten, die al zijne woorden opteekende.— Neem u in acht voor hetgeen gij op mijne vragen zult antwoorden, zeide de regter, de zaak is zeer gewigtig. Gij hebt naar Nizza een telegrafisch berigt gezonden?—Ja, mijnheer.— Dat berigt hield slechts deze woorden in: Roode of witte roos!— Ja mijnheer.—Kunt of wilt gij ook zeggen wat deze geheimzinnige boodschap beteekende?—Zeer zeker.—Opperbest, doch geen leugens, geen uitvlugten; de justitie hoort u, en uw opregtheid alleen kan haar ontwapenen.— Welnu te Nizza woont een Fransch schrijver, *Alphonse Karr*, dien ik geld geschoten heb op artikelen, welke hij wel beloofd maar nimmer gemaakt heeft. Ten laatste beloofde hij mij een roman, welken ik heden in mijn dagblad *de Presse* wilde aankondigen, en zond derhalve die boodschap naar Nizza om den juisten titel te weten; hij had mij gezegd dat die een roos was, en ik wilde ingelicht zijn over de kleur.

Deze opheldering van den heer *Milhaud* scheen zoo natuurlijk, dat de minister er genoegen mede nam, en hem liet gaan, zonder hem verder van zamenzwering te verdenken.

— Men verzekert dat de regering thans het definitive besluit heeft genomen om des noods met meer nadruk in de aangelegenheden van het verre Oosten op te treden. Het plan van eene expeditie op grooter schaal dan aanvankelijk bepaald was, is reeds geheel en al uitgewerkt. Volgens dit plan, zouden de naar China en Cochinchina bestemde troepen, over Egypte derwaarts vertrekken en te Suez overgaan aan boord der transportschepen, welke ter beschikking van den schout-bij-nacht *Rigault Genouilly* staan. Nu men de tijding ontvangen heeft van de inname van Canton zullen wel zeer spoedig de noodige maatregelen worden genomen voor die expeditie.

— Jl. Dingsdag namiddag reed een detachement ulanen der garde het voorplein der Tuillerien op. Het bestond uit twee officieren, een onder-officier, een trompetter en drie-en-twintig ulanen, die den Keizer op den avond van 14 Januarij tot geleide hebben gestrekt. Vijf man, die toen gewond werden en nog in het hospitaal liggen, ontbraken. Na afgestegen te zijn werden de 27 militairen door een kamerheer bij den keizer en de keizerin gebragt, die hen op de minzaamste wijze toespraken en aan ieder een horologie met ketting overhandigden. Op de kast van elk horologie is een gekroonde N. gegraveerd. De horologiën der officieren zijn van goud, die der soldaten van zilver.

— Op het gastmaal, den 8sten ten Hove gegeven, zijn verscheidene leden van het corps diplomatique genoodigd, en waren de Nederlandsche gezant en de generaal *Forstner v. Dambenoy* ter wederzijden van H. Maj. de Keizerin geplaatst.

CHINA.

De inneming van Canton wordt door den Franschen *Moniteur* aldus vermeld:

Op den 28sten Dec. zijn de geallieerde troepen ontscheept. De Fransche kolonne, sterk 900 man, vormde de voorhoede, welk bewijs van vertrouwen met uitbundig gejuich door de Fransche troepen werd begroet. Zoowel de Franschen als de Engelschen hebben den grootsten moed bij de bestorming aan den dag gelegd. Denzelfden dag hebben reeds gevechten met de Chinesche troepen plaats gehad; het fort Lynn werd ingenomen. De sergeant-majoor *Martin des Paillieres* beklom het eerst den vijandelijken wal, waar hij de Fransche vlag deed wapperen. Den 29sten heeft een aanval plaats gehad tegen de wallen van Canton. De onder-stuurman *Pelissier* van het Fransche oorlogsvaartuig *la Capricieuse*, heeft het eerst de bres beklommen en er de Fransche vlag geplant. Volgens het rapport van den schout-bij-nacht *Rigault de Genouilly*, hebben alle troepen de uitstekendste dapperheid aan den dag gelegd en hij zwaait inzonderheid grooten lof toe aan den kapitein *Mount Kaser*, bij de marine *Collier* en de luitenants ter zee *Vautre* en *Veriot*. De depeche eindigt met deze woorden: "Canton is genomen. De noorder-forten schijnen door den vijand verlaten te zijn. De Engelsche en Fransche vlaggen wapperen op den top der pagode. Wij hebben hier weinig gesneuvelden te betreuren. Het vuur der vereenigde scheepsmagt heeft uitmuntende diensten bewezen en niet weinig toegebragt tot het behalen onzer overwinning.

BRITSCH-INDIE.

Nieuwe tijdingen uit Bombai van den 23sten, Januarij geven een gunstig denkbeeld van den staat van zaken aldaar. De generaal *Outram* is driemaal door de rebellen aangevallen; hij sloeg hen echter telkenmale, en bragt hun daarbij zware verliezen toe. Het verlies der Engelschen is onbeduidend. De mobile kolonnen brengen langzamerhand het land tot rust, zonder aanmerkelijke gevechten te leveren, en zonder groot verlies aan manschappen.

Ook heeft, volgens eene officiele depeche, sir *Colin Campbell* de muitelingen op den 27sten Dec. aangetast en verslagen te Khorze, terwijl hij den 11den Tyashad had bezet, na den vijand te hebben verdreven.—De majoor *Raines* heeft eene sterkte vermeesterd bij den Abso en is vervolgens naar Murshedabad opgetrokken. Mulwa is ten onder gebragt.

Sir *Colin Campbell* marcheert naar Rohilcund, om van daar tegen Lucknow op te trekken.

RUSLAND.

Op last van den grootvorst *Konstantijn*, zullen, volgens brieven uit Odessa, de manschappen der Russische marine in de Zwarte zee in dienst blijven. Daar echter, volgens het Parijsche-tractaat, het getal der Russische oorlogsschepen aldaar verminderd moet worden, zal een aantal matrozen op koopvaardijschepen worden geplaatst, waar zij hunne vorige soldij genieten en onder de vroegere discipline blijven.—Zij staan bij voortduring onder 't gezag van den opperbevelhebber der Russische vloot aldaar, en de handelsschepen, op welke zij dienen, zullen van kanonnen voorzien worden.

Het berigt, dat geheel Circassie en zelfs de grijze *Schamyl* zich aan Rusland zou onderworpen hebben, was nogmaals voorbarig. Die onderwerping bepaalt zich tot eenige familien.

ENGELAND.

In de jongste zitting der te Londen gevestigde maatschappij ter bevordering der aardrijkskunde heeft de heer *Livingstone*, op het punt zijnde om Engeland te verlaten, ten einde eenen nieuwen togt tot vermeerdering der kennis van Afrika's binnenland te ondernemen, afscheid van de vergadering genomen. Hij roemde de ondersteuning die hij had gevonden, en deelde omstandig mede, welke plannen en aanstalten hij voor den voorgenomen togt gemaakt had. Eerst zou hij de rivier Zambesi, die op Afrika's zuidoostkust tegenover Madagascar in zee uitloopt, zoo ver opvaren als met een zeeschip mogelijk was, en den togt vervolgens voortzetten met een platbodemd stoomvaartuig, hetwelk op dat punt door ineenvoeging der in Engeland gereed gemaakte bestanddeelen zou zamengesteld worden. Hij zou een ijzeren huis medenemen, het op een geschikt punt op het hooge terrein niet ver van de oevers der rivier opslaan en zich aldaar met zijne vrouw en zijne overige medgezellen, onder welke vijf mannen van wetenschappelijke kennis, nederzetten. Op eenen vroegeren togt had hij daarvoor reeds eene geschikte plek uitgezocht, en indien deze, gelijk hij verwachtte, bleek een gezond oord te zijn, dan zou er in het middenste en vruchtbaarste gedeelte van Afrika eene Europesche nederzetting oprijzen, van waar beschaving en Christendom zich onder de inlandsche bevolking zou kunnen verbreiden.

— De zedelijke toestand in Ierland heeft zich in de laatste jaren tamelijk verbeterd. Van 1845 tot 1848 waren er middelbaar 3274 misdadigers tegen 1595 in Engeland, alzoo het dubbele. In 1855 had de verhouding zulk eene gunstige verandering, dat er in Ierland slechts acht misdadigers meer dan in Engeland op 100.000 inwoners waren.

— Uit onderscheidene berigten blijkt dat er reeds aanmerkelijke vordering gemaakt is in de uitvoering van het sinds lang bij het Engelsche gouvernement bestaande plan om in en omstreeks het Kanaal een eskader schroef-stoomoorlogsschepen te vereenigen voor de bewaking en beveiliging der Engelsche kusten.

— De regering heeft besloten dat een standbeeld zal worden opgerigt ter eere van den generaal *Havelock* op het zelfde plein waar het monument van *Nelson* opgerigt is. De generaal zal ten voeten uit voorgesteld worden op eene kolom, wier basis de inscriptien van de roemrijkste wapenfeiten van den onsterfelijken held des Indischen legers zal bevatten.

— Voor de eerstemaal sedert verscheiden jaren is in Ierland weder iemand wegens poging tot aanhitsing ter verstoring der openbare orde aangeklaagd, die bij herhaling en in weerwil van verschillende waarschuwingen oproerige uitnoodigingen aan de hoeken der straten te Killatew heeft aangeplakt. Daarin heet het onder anderen: "Leve Ierland! Drie hurrahs voor de Cipayers! Weg met de Koningin van Engeland en de Saksische Natie!"—"Op, Ieren! wreekt u op Engeland!"—"Het oogenblik is gekomen! Strijdt voor uw Land! want met de Katholieken strijdt God, met de Protestanten de Duivel!" en wat dies meer zij.

— De Fransche gezant te Londen heeft eene deputatie van Poolsche uitgewekenen bij zich ontvangen, die hem een adres van gelukwensching aanbood wegens het mislukken van den aanslag op den 14den Jan. In dit adres komen onder anderen de volgende regelen voor: "Polen kan er trotsch op zijn, dat zijne jaarboeken niet bezoedeld zijn door koningsmoord, en dat zijne zonen, wanneer zij ook, volgens sommigen, een openbaren en eerlijken strijd niet hadden moeten voeren, toch nimmer tot moordaanslagen de toevlugt genomen hebben om hun doel te bereiken."

— Men verneemt thans, dat zich onder de geschenken aan prinses *Victoria* ook bevindt een prachtige bijbel, die geleverd is uit de bijdragen van ruim 6000 meisjes van Groot-Brittanje. Dit exemplaar der Heilige Schrift is gebonden in het rijkste donker purper marokko, voorzien van fraaije krappen en hoeken van het zuiverste goud, met de roos, klaverblad en distel, benevens de wapens van H. K. H. De verdere uitvoering is mede allerluisterrijkst.

— De heer *de Gamond*, uitvinder van het plan om Frankrijk en Engeland door middel van een onderzeeschen tunnel te verbinden, is te Londen aangekomen, om de goedkeuring der Engelsche regering te vragen.

DUITSCHLAND.

Nog altijd zijn de Duitsche dagbladen vol bijzonderheden nopens den plegtigen intogt van den vermoedelijken troonopvolger en zijne gemalin in de hoofdstad van Pruissen. Meest alle mededeelingen dier bladen zijn in een meer of min opgewonden toon geschreven en leveren het bewijs, dat de ontvangst van het hooge paar even hartelijk als feestelijk was.

— Het bestuur van het casino-gezelschap te Pesth heeft met eenparige stemmen besloten, om redenen van gezondheid, de gasverlichting uit hare zalen te doen wegnemen en die met olielampen te doen geschieden.

— Bij den lagen waterstand van den Rijn heeft men ook in de bedding der rivier oude overblijfselen van muren van de stad Rheinau ontdekt, welke plaats voor 300 jaren door den Rijn werd verslonden, terwijl de bewoners zich toen in het Elsassische kanton Benfeld vestigden. De stad Rheinau was in de middeleeuwen zoo aanzienlijk, dat zij in het jaar 1327 een verbond met Straatsburg sloot; later behoorde Rheinau tot het bisdom Straatsburg, werd in 1429 door de Straatsburgers bestormd en ingenomen, doch sloeg in 1444 heldhaftig de Armagnacs terug. In de 16de eeuw werd de stad door den Rijn bedolven; hare muren kwamen echter, bij lang waterstand, zoo als in 1749 en ook nu weder, te voorschijn.

— De Koning van Sardinie heeft den kapitein *Tortello*, die op een schooner van slechts 20 tonnen inhoud eene reis rondom de wereld gedaan heeft, welke 5 jaren duurde, de gouden medaille geschonken.

TURKIJE.

KONSTANTINOPEL, 3 Febr. De winter drukt met zijne ijskoude hand zwaar op het Oosten, en niemand weet zich zulk eene ellende als thans te herinneren. De sneeuw ligt sedert 14 dagen verscheidene voeten hoog. Voor vele huizen heeft men tunnels door de sneeuw moeten graven. Daarbij heerscht hier gebrek aan al, wat anders voor den winter noodig is. Hout en steenkolen zijn er niet meer. Het weinigje, dat men wil aanvoeren, wordt eene prooi der stormen. Men heeft reeds 10 piasters, d. i. circa 18 stuivers voor 2½ pond houtskool moeten betalen; eenige kleinhandelaars zijn bij deze gelegenheid vermoord. Door de koude zijn vele menschen omgekomen. Op het stoomschip van Trebisonde zijn 130 man, die op het dek moesten huizen, bevroren. Ook hebben wij gebrek aan levensmiddelen, het vleesch is sedert een paar dagen tweemaal zoo duur geworden. Daarbij zijn geheele scharen uitgehongerde wolven tot in de voorsteden van Konstantinopel, zoowel in Azie als in Europa doorgedrongen, en verscheidene menschen zijn een slagtoffer dezer dieren geworden. Dag op dag wordt de lijst der zeerampen grooter. Sedert gisteren namiddag is het beginnen te dooijen; onze haven was tot aan de brug van Haskoi geheel met ijs bedekt; want wij hebben gedurende verscheidene dagen 8 a 9 graden koude gehad, terwijl de thermometer 14 dagen lang niet boven het vriespunt heeft gestaan.

ITALIE.

Volgens onderscheidene berigten uit het Koningrijk Napels, zijn de verwoestingen, door de jongste aardbeving, welke aldaar heeft plaats gehad, zoo groot, dat men er zich moeijelijk een denkbeeld van kan maken, zonder daarvan ooggetuige geweest te zijn. De plaats waar voor weinige weken nog bergen stonden van meer dan duizend voeten hoog, is thans eene vlakte geworden, terwijl op plaatsen waar nog zoo kort geleden dorpen stonden, thans hemelhooge bergen zijn ontstaan. Geheele bosschen zijn verdwenen en sommige districten hebben een geheel ander aanzien gekregen. Twee van de hoogste bergen, welke op grooten afstand van elkander verwijderd stonden, zijn tot een geworden en er zijn kleine steden en dorpen die geheel in de diepte zijn verdwenen, zonder dat mensch of dier is ontkomen; men herkent de plaats niet meer waar zij hebben gestaan.

— Na de aardbeving, die zoo veel onheil in het koningrijk Napels heeft veroorzaakt, wordt dit land thans door stormen en orkanen geteisterd. Langs de kust van Calabrie en in de zeeëngte van Messina zijn meer dan 20 schepen, grootendeels kustvaarders, vergaan, terwijl eene windhoos de huizen in de streken van Samnie en Campanie van daken en vensters beroofd en geheele eiken bosschen ter neder geveld heeft. Daarenboven is de winter zoo streng, dat niemand zich daar een dergelijken kan herinneren. De toppen der omringende bergen en ook de Vesuvius zijn met sneeuw bedekt, terwijl de beken met eene ijskorst bekleed zijn.—Voor de ongelukkigen die door de aardbeving veel geleden hebben, zijn reeds meer dan 50,000 dukaten bijeengebragt; ook van buitenslands komen bijdragen in.

— Uit Rome wordt gemeld, dat een rondgaande brief aan de Roomsch-Katholijke bisschoppen gereed ligt. Daarin wordt het voornemen van den Paus geopenbaard, om gedurende de aanstaande vasten de geloovigen in de gelegenheid te stellen, om vollen aflaat gedurende acht dagen te verkrijgen. De tijdsomstandigheden vorderen, zegt de Paus, dat de kerk als bemiddelares optrede, om de toekomst met meer vertrouwen te gemoet te kunnen gaan. Hoewel deze volle aflaat ook elders verkregen kan worden, verwacht men toch, dat Rome uit dien hoofde door zeer vele bedevaartgangers zal worden bezocht.

— In de dezer dagen veel besproken *Gedenkschriften van Orsini, aan de Italiaansche jeugd gewijd*, wordt, onder andere gruwelen, ook melding gemaakt van den aanslag van den 6den Februarij 1853, die te Milaan de gemoederen met schrik en magt vervulde. *Orsini* verhaalt dat de bevelen, die hij van *Mazzini* had ontvangen, ook de lastgeving inhielden een zoo genoemde *Compagnia della Morte* (vereeniging van den dood) op te rigten, die uit 80 vastberaden jonge lieden moest bestaan, welke zich onder eede moesten verbinden, op een gegeven tijdstip den dolk tegen de "onderdrukkers" op te heffen. Een der zaamgezworenen zou inmiddels de woningen der voornaamste generaals en stafofficieren naauwkeurig onderzoeken en zich met hunne gwoonten bekend maken, en twee of drie zaamgezworenen voor elk hoofd-officier, ongeveer een twintigtal, zouden voldoende wezen om het Oostenrijksche leger van zijne aanvoerders te berooven. *Mazzini* noemde dit helsche plan "de officieren vesper."

— In Opper-Italie heerscht dit jaar de winter met eene gestrengheid zoo als men zich naauwelijks weet te herinneren. In het begin van Januarij was het geheele land een voet hoog met sneeuw bedekt. De thermometer daalde 's morgens en 's avonds tot 10 en 11 gr. R. onder nul; en die weet hoe weinig men hier te lande zelfs in de eerste huizen tegen zulke gevallen van het ruwe jaargetijde beschut is, kan nagaan, hoe degenen het hebben, die naar het zachte klimaat van Italie gevlugt zijn, om de ruwe lucht van een noordelijken hemel te ontgaan.

— Men schrijft uit Oostenrijksch Italie, dat men sedert 20 jaren aldaar zulke koude niet gevoeld heeft als in de eerste helft van Januarij. De uitgestrekte Lombardijsche vlakte is van den voet der grensgebergten met sneeuw bedekt, en de spoorwegen tusschen Brescia en Milaan moeten dagelijks van de sneeuw gezuiverd worden. In Verona genoot men het zeldzame schouwspel, dat in de rivier de Etsch ijs dreef, [illegible] tot de rivier [illegible] in [illegible]. In Venetie heerschte de buitengewone koude van 8 graden, en ook aldaar zijn de vaarten met sneeuw bedekt. In [illegible] had de sneeuwlaag op den 9 Jan. reeds eene hoogte van 20 voet en nam nog dagelijks toe. Aan den rand van de Karpathen, in Hongarije, had men eene koude van 17 graden onder nul, en kwamen de wolven uit het gebergte tot in die stad.

— De Koninklijke Akademie van Wetenschappen te Stockholm heeft in hare zitting van [illegible] ll., in plaats van den overledenen prof. H. [illegible], te Berlijn, tot haar buitenlandsch lid benoemd *J. van der Hoeven*, te Leiden.

De Nieuwsbode.

SHEBOYGAN, WIS.

G. M. Groesbeek, Redacteur.

$2,00 per jaar, in vooruitbetaling.

DINGSDAG, DEN 23 MAART 1858.

IS DAT EEN EERLIJKE STRIJD?

De heer C. Steketee te Grand Rapids, de democratische grondbeginselen toegedaan zijnde, heeft gemeend, niet meer als agent voor "de Nieuwsbode" werkzaam te kunnen zijn. Ofschoon wij Zijn Ed., niettegenstaande zijne democratische gezindheid, met volle gerustheid het agentschap zouden hebben toevertrouwd, in het bewustzijn, dat Zijn Ed. zeer goed weet, dat theorie en practijk geheel verschillende zaken zijn, en verschil van meeningen landgenootschap niet wegneemt, moeten wij rondborstig bekennen, dat Zijn Edls. verklaring niet meer dan eerlijk is, en tevens eene voorzigtigheid, welke Zijn Ed., aangezien de gestrengheid van den President jegens ambtenaren, die durven toonen niet van zijne meening te zijn, aan zijn huisgezin verpligt was: —doch dat andere personen van genoemde plaats thans voor "de Nieuwsbode" bedanken, en wel voor hun abonnement verstrekken is, komt ons voor de afgodische vereering van St. Buck toch wat te ver gedreven te zijn, en is, op zijn zachtst uitgedrukt, kinderachtig te noemen. Hunne vijandige demonstratie herinnert ons aan twee personen, die om eene groote som kaart speelden. Hij, die vreesde het te zullen verliezen, stak plotseling het spel kaarten in den zak, en zeide: "wij zullen er maar uitscheiden."

Het blijkt duidelijk, dat het hun niet om de zaak, het regt, de waarheid te doen is, maar om het winnen; doch van hun al of niet lezen der "Nieuwsbode" hangt het winnen niet af, en rond uit gezegd, om hun doel te bereiken, schijnen zij niet zeer kiesch in de keuze der middelen te zijn.

Dat is geen eerlijk gevecht. Men bestrijdt de gevoelens zijner tegenpartij niet, door die niet te hooren of te lezen; men overwint een nieuwsblad niet, door tot deszelfs ondergang samen te zweren, maar door de kracht der waarheid. Men bewijst niet met zijne vuisten, dat men gelijk heeft; men overtuigt zijne landgenooten niet van hun ongelijk, door hun bestaan te ondermijnen. Zulks ruikt naar eene politieke inquisitie, en zij toonen daardoor de waardige jongeren te zijn van hem, die alle ambtenaren van hun ambt ontzet, welke met woord of daad hunne afkeuring van zijne handelwijze durven aan den dag leggen. Het ware te wenschen, dat zij wat minder partij, en wat meer grondbeginsel waren, dan zonden zij althans op die wijze eenen eerlijken strijd niet trachten te vermijden. En wat hunne partij betreft, wij wijzen hen minzaam op het voorbeeld der ratten en muizen: "deze verlaten een schip, dat vergaan zal." Een huis, dat in zich zelf verdeeld is, kan niet bestaan.

Doch genoeg. Wij weten, dat onze landgenooten niet gaarne van politiek in "de Nieuwsbode" zien, en zullen, om hun genoegen te geven, er ons dus ook zoo veel mogelijk van onthouden, in de vaste overtuiging, dat ook zonder de bemoeijingen onzer landgenooten in het algemeen, en der "Nieuwsbode" in het bijzonder, die zaak haar beslag wel zal krijgen.

Maar nog iets; die altijd gelijk wil hebben, en geene tegenspraak kan velen, zou wel doen, als hij gelijk een kluizenaar in de eenzaamheid ging wonen. Daar zou hij altijd gelijk hebben; maar of hij er wel wijzer door worden zou, dit is zeer twijfelachtig.

Mormonen in New Jersey.—De *State Gazette* zegt, dat de Mormonen aan Tom's River eene kerk hebben van ongeveer 50 leden—de eenigste inrigting van dien aard in den Staat. Deselve werd gesticht en opgebouwd hoofdzakelijk door de bemoeijingen en den invloed van eene enkele rijke familie, die het slagtoffer werd dier vreemde misleiding. Ingevolge hetgeen gedacht wordt een algemeen bevel van het hoofdkwartier in Utah te zijn, is het gebedehuis aldaar, gelijk in andere plaatsen, gesloten.

Luitenant Beale en zijne kameelen.—Luitenant Beale is, met veertien kameelen, den 8 Januarij, te Los Angelos aangekomen. Het voorkomen van deze vreemde dieren baarde eene groote opschudding onder het volk. De dieren onder luit. Beale zijn alle van dienst, en de meesten derzelven zijn goed voor den zadel gedresseerd en zeer mak. Zij behooren allen tot de eenbultige soort, op een na, dat eene kruising is van de een- en tweebultige soorten. Dit beest is veel grooter en krachtiger dan eenig mannetje of wijfje, dat er bij is. Hij is een grijsachtige bastaard, een kemelmuilezel van colossalen ligchaamsbouw, en weegt 2,200 pond.—Derzelver drijvers zeggen, dat zij vet zullen worden, waar een muildier van den honger zou omkomen. De kameelen zijn thans op hunnen terugtogt naar de rivier Colorado, ten einde leeftogt voor luit. Beale, en het militaire geleide, te vervoeren, die, gelijk men gist, van daar zoo ver mogelijk het land der Mormonen zullen binnendringen. Daarna zal luit. Beale, langs de nieuwe wagenbaan, die hij onlangs heeft opgenomen, terugkeeren, om dien te verifieren; en zoo vervolgens naar Washington. Hij wordt voor den 1 Maart in de hoofdstad verwacht, ten einde zijn rapport het Congres voor te leggen.—*San Francisco Bulletin.*

Eerste ontdekking van ahorn (maple) suiker.—In *Dodsley's Register* voor October, 1765, wordt gemeld dat er "eene manier om suiker en stroop, uit het sap van zekeren boom, maple genaamd, die in de New Engeland colonien algemeen is, te maken, juist ontdekt en in verscheidene gedeelten van New Engeland, maar voornamelijk te Bernardstown, ongeveer 20 mijlen van Athol, in werking gebragt is."

Door een wonder gered.—Twee menschen, die eene mijl of tien boven ons dorp wonen, werden, terwijl zij in hun gewoon beroep van visschen werkzaam waren, door het losgeraakte ijs van de kust gevoerd, en er lag reeds eene wijdte van ongeveer twintig yards tusschen het wegdrijvende stuk en dat waarvan het was losgegaan, eer zij hun gevaar gewaar werden. In dezen hagchelijken toestand werden zij gelukkig door eenen Indiaan ontdekt, die onmiddelijk naar den lichttoren liep en het bekend maakte. Intusschen *Little Feather* (Kleine Veder), hun redder, die naar zijne wigwam gegaan was, de boot zonder de visschers ziende terug keeren, kwam hij terug, en smeekte hen met tranen in de oogen het zoeken niet op te geven—daar de Princebin op het ijs waren. Er werd nu eene grootere boot bemand en uitgezonden, die binnen ongeveer een uur tijds met de mannen, hunnen boed en hunne slede terug keerde, en hen behouden aan land bragt. Aan wal zijnde knielde [illegible] die arme kerels te midden der vergaderde [illegible] neder, en dankte den Almagtigen God voor hunne redding van hetgeen weinige minuten [illegible] voor een onvermijdelijke dood scheen. De getrouwe Indiaan werd voor zijne getrouwheid beloond door het geschenk van een barrel flower.—*Lake Superior Miner.*

John Dean de koetsier—die met de dochter van den rijken Boker, huwde, en bij gevolg [illegible] eene groote beweging in de familie baarde, is weder voor den dag gekomen. Hij is weder te voorschijn gekomen als merker in eenen winkel. Dit doet hier de vraag opstijgen, waar ergens Dean sedert zijn huwelijk is geweest? Waar is hij geweest? Sommigen zeggen school gelegen, anderen zeggen te huis geweest, en anderen nog weder dat hij privaat onderwijs heeft genoten. Maar waar hij ook geweest zij, het is duidelijk dat hij er niet beter om is geworden, daar de plaats van merker altijd gegeven wordt aan hen, wier begaafdheden en kundigheden van eenen minderen rang zijn. Het kan wel zijn, dat de goed opgevoede en beschaafde Mrs. Dean reeds bevonden heeft, dat eenen koetsier te trouwen in allen gevalle zoo romanesk niet is.

De Staats Tentoonstelling van Wisconsin.—De bestuurders van het Staats Landbouwkundig Genootschap hebben besloten de eerstvolgende Staats Tentoonstelling op een dezer drie punten te houden—Milwaukee, Madison of Janesville. De plaats, die daartoe de beste gelegenheid aanbiedt en de grootste premie geeft, zal verkozen worden

Douglas plegtstatig buiten de partij verklaard. — De Philadelphia *Pennsylvanian*, Mr. Buchanan's orgaan te huis, beschuldigt Douglas van met de Republikeinen eene zamenzwering te hebben aangegaan, om de Democratische partij omver te werpen. Zij geeft hoop op pardon voor de "gemeenen, die door zijn voorbeeld verleid zijn". Deze kunnen nog weder in genade worden aangenomen; maar de "hoofdzamender" nooit.

Een roekeloos mensch.—Laatstleden kersdag werd te Tehama, California, zekere Bill Farr gedood. Bill was op zijne manier een zeer berucht karakter. De Red. Bluffs *Beacon* zegt van hem:

"Onze lezers zullen zich zeker eene advertentie herinneren, die verleden lente in ons blad verscheen, waarin gemeld werd dat Bill Farr op den 4 Julij, te Tehama, geheel alleen, eenen grijzen beer zou bevechten. Zijn leven scheen voor hem van geen belang te zijn. Wij hebben hem menigmaal hooren zeggen, dat hij even lief gedood wilde worden als niet; en wij weten stellig dat hij eens met een ander, die even roekeloos was als hij zelf, tegen over elkander heeft gestaan, mikkende ieder op vijftien schreden afstands, met een geweer naar des anderen hoed, dien zij op hadden gehouden. De uitslag was, dat Bill's hoed doorschoten werd, en een bosje haar weggenomen, terwijl de huid op des anderen schedel, door den half ons kogel van Bill, ter lengte van drie of vier duim werd opengescheurd. Bill was een groote schrik voor de Indianen, hebbende er in zijnen tijd eene groote menigte gedood, sommigen van welke, zoo als hij zelf zeide, hij schoot, enkel om ze te zien vallen."

Eene zeldzame geschiedenis gaat dezer dagen van mond tot mond. In het jaar 1855 werd te Cleveland een jongman gearresteerd, op de aanklagt van valsche banknoten te hebben uitgegeven. Zijn proces werd gemaakt, de bewijzen kwamen menigeen onvoldoende voor, doch de gezworenen vonden hem schuldig en hij werd tot het tuchthuis veroordeeld. Men bragt hem onder zekere bewaring naar Columbus, doch hij was daar niet lang, of het gelukte hem zijne vlugt te bewerkstelligen en zich aan alle navorschingen te onttrekken. Zonder zich aan iemand te toonen, had hij dertig mijlen afgelegd, en daar hij vermoeid en uitgehongerd was, waagde hij het in een huis om nachtverblijf en eten te verzoeken. Beiden werd hem bereidwillig gegeven. De arme vrouw, die met twee kinderen de hut bewoonde, bewees zich getrouw aan het edele instinct harer natuur en noodde aan haren haard en hare tafel, niet den ontvlugten tuchteling, maar den vermoeiden, gejaagden, hongerigen rampzalige, die van haar als een geschenk smeekte, wat alle gelukkigen den ongelukkigen schuldig zijn.—Daar bleef hij en verkwikte zich en toen hij zijne wandeling weder aanving, schonk hem de arme weduwe een pak kleederen. Zoo verkleed, trok hij noordwaarts tot op eenen geringen afstand van Cleveland, alwaar hij werk bekwam en veertig dollars verdiende, die hij zijne redster overzond. Daarop begaf hij zich naar New York en ving eene zaak aan, waarin het hem goed ging. Doch hij voortdurend dacht hij aan zijne weldoenster en onlangs kreeg zij drie honderd dollars van hem.

Ondertusschen kwam de waarheid aan het licht. Duidelijk bleek het, dat hij voor eene misdaad had geboet, die hij niet begaan had. Eene petitie, onderteekend door den regter die hem veroordeeld had, door de gezworenen en zes en zestig leden van de Cayahoga Bar, werd den Gouverneur toegezonden, waarin om genade voor den ontvloden tuchteling werd verzocht.

Hier verrees echter eene moeijelijkheid. De gewezen vlugteling kon niet begenadigd worden, zoo lang hij zich niet in de bewaring des Staats bevond. Men deelde hem deze omstandigheid mede en eenige dagen geleden kwam hij te Columbus en leverde zich aan den cipier van het tuchthuis uit. Nogmaals werd hij in eene cel gezet en de deur achter hem gesloten. Toen eerst reikte men hem het pardon over en hij ging er vrij uit, geacht door allen, die zijne geschiedenis kennen.

OUDERDOM EN VERZWAKKING.

Zachtjes komt de oude dag aangekropen, en brengt vele gebreken mede. Verlies van eetlust en zwakheid benadeelen de gezondheid en gebrek aan activeit maakt het gemoed ontevreden en ongelukkig. In gevallen, waar de oude dag er bij komt, is het bijna onmogelijk kracht en gezondheid te herstellen, en ofschoon vele geneesmiddelen beproefd zijn, zijn allen mislukt, tot dat Boerhave's Hollandsch Bitter bekend werd en in gebruik gemaakte. In elk geval, waarin dit gebruikt is, heeft het onveranderlijk sterkte gegeven en den eetlust hersteld. Het is een groot middel voor dit alleen geworden, en wordt door vele menschen gebruikt, die aan verlies van eetlust en algemeene zwakheid lijden. In gevallen van langdurige slepende ziekten, werkt het als een toovermiddel, versterkt het gestel, en geeft aan de natuur eene andere gelegenheid om ongesteldheden te herstellen. Zie advertentie in eene andere kolom.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

Alton, Ills., 9 Maart.—Een der zonderlingste gevallen, die ons ooit voorkwamen, had gisteren morgen in het verbeterhuis te dezer stede plaats.

Een misdadiger, Hall genaamd, van Chicago, die thans voor de tweede maal zit, kwam op de gedachte, om zich op de volgende wijze in vrijheid te stellen. Hij loerde kort na het ontbijt de gelegenheid af, en toen er geen ander oppasser in de zaal was, die om de cellen heen loopt, dan Crabb, wierp hij dezen op den grond en bedwelmde hem door eenen hevigen slag op het hoofd, droeg hem daarop in een der benoden cellen, bond zijne handen op zijnen rug, maakte de cel deur vast toe door middel van een stuk houts, dat daar van te voren door den eenen of anderen bondgenoot gebragt was, trok vervolgens een groot mes uit zijnen boezem, hielp Crabb opstaan, zette hem tegen de deur, en dreigde hem den dood, als men hem niet vrij liet heen gaan.

Deze stoute daad werd spoedig bekend en bragt oogenblikkelijk kol. Buckmaster en zijne oppassers daar heen. De misdadiger dreigde Crabb op staande voet te zullen dooden, als er eenige poging werd gedaan, om de deur te openen, waarbij hij zijn mes een paar duim van de borst van Crabb af hield. Meer dan een uur loerde kol. Buckmaster en zijne onderhoorigen op eene gelegenheid om hem neder te schieten, maar daar er slechts een opening in de deur was, en wel eene zeer kleine, hield hij Crabb bestendig tusschen zich en dezelve, zoodat hij slechts door Crabb's ligchaam heen kon geraakt worden

Dit duurde tot des middags, toen Crabb eene poging deed, om de deur te openen, maar oogenblikkelijk door den misdadiger in de hand werd gesneden. In den loop van den dag maakte de misdadiger de voorwaarden zijner onderwerping bekend, zijnde een revolver, door hem zelven te laden, een volledig pak burgerkleederen, $100 in geld, en dan hij zelf, in een gesloten rijtuig, van Crabb vergezeld, buiten de stad te worden gereden, naar zoodanige plaats als hij zou aanwijzen, in al hetwelk natuurlijk niet kon worden toegestemd. Intusschen verkreeg echter kol. Buckmaster een pardon van den gouverneur, het spreekt van zelf, slechts om er den booswicht door meester te worden; doch heden nacht ten 12 ure was er hem nog niets van gezegd. Den ganschen dag stonden de oppassers op de loer, om op hem te schieten, doch daar hij stellig had verklaard, dat hij Crabb zou vermoorden, als hij zelf niet oogenblikkelijk gedood werd, moest men zeer op zijne hoede zijn, uit vrees dat hij zijne bedreiging ten uitvoer zou brengen

De ingang tot de cel is zeer naauw, en de deur van plaatijzer, met een klein traliewerk van boven, voor de lucht. De deur gaat naar binnen open, en zit zeer sterk vast. Het is onmogelijk, zonder groot geweld te gebruiken, bij den booswicht te komen, waartoe men dezen morgen zoude overgaan, als hij gedurende den nacht niet werd doodgeschoten. In den loop van den dag was men zeer bevreesd, dat hij den oppasser zou dooden, en ging dus tot geene krachtige maatregelen over; doch anderen denken, dat hier weinig gevaar van is, omdat hij wel weet, dat dan een oogenblikkelijke dood zijn lot zou zijn.

Later.—Hall werd eindelijk doodgeschoten, doch hij doorstak Crabb eerst negen maal. Hall is dood en Crabb ligt te sterven.

Nadere bijzonderheden.—Heden ongeveer ten tien ure werden er eenige levensmiddelen voor Crabb naar de cel gebragt, hebbende de misdadiger zich onthouden van iets te eten, vreezende dat het eenig verdoovend middel of vergift zou bevatten. Toen Crabb zijne hand uitstak om de spijs te vatten, grepen eenige personen, die buiten stonden, hem en trokken hem tot zich, waarop de gevangene hem verscheidene wonden toebragt, en op dit oogenblik vielen er vier schoten, hetgeen aan den verderen tegenstand een einde maakte, daar zij hem gedood hadden, zoo als zij dachten, maar hetgeen later bleek het geval niet te zijn. Crabb is veel erger getroffen dan men eerst meende, daar twee der ontvangene wonden tot in de longen zijn doorgedrongen.

St. Louis, 12 Maart. De Council Bluffs *Bugle* van den 3den zegt, dat zekere Mr. Winogate, die dezer dagen van het Zout meer is aangekomen, met berigten tot den 25 Januarij, meldt dat er geen sneeuw in het Zout Meer Dal is, en zeer weinig op de bergen. Hij kwam langs eenen weg, die slechts aan de westelijke bergbewoners bekend is, langs welken een geheel leger ruiters, achter elkander rijdende, zonder ontdekt te worden, kan passeren. Deze weg loopt 13 mijlen ver, en op vele plaatsen slechts drie voet breed, tusschen twee evenwijdige rotswanden door, volkomen door een rotsdak bedekt.

De Mormonen vervaardigen kleine kanonnen, met percussie sloten en telescoop vizieren, om eenen twee ponds kogel, met even zoo veel juistheid als eene gewone buks, honderd en twintig yards ver te dragen; zij maken ook vijf honderd revolvers in de week, en grof kruid tot verschillende doeleinden.

Er viel eene schermutseling voor tusschen de Mormonen en de piketwacht van het leger, in welke twee der eersten en vier der laatsten worden gezegd gesneuveld te zijn. Brigham Young is genegen om de burgerlijke ambtenaren in het Territoir toe te laten en hun ambt te doen aanvaarden, maar als het leger in het dal tracht te komen, zal het tegenstand ontmoeten. Op den 24 Januarij, predikte Young voor 9,000 personen, die allen opstonden, toen Young verzocht, dat allen, die voor het bevechten der troepen waren, zouden opstaan.

Een brief van kapt. Marcy, gedagteekend Taos, 24 Januarij, zegt dat hij 57 dagen over de reis deed. Twee honderd mijlen ver ontmoetten zij sneeuw van twee tot vijf voet diep, en legden slechts 30 mijlen in tien dagen af. Zij leefden 11 dagen lang van dood gehongerde muilezels. Een man kwam om, en velen waren leelijk bevroren. Zij verloren 44 van de 66 muilezels.

New Orleans, 11 Maart. De stoomboot *Tennessee* brengt berigten over van Vera Cruz tot op den 7den, en van de stad Mexico tot op den 3den dezer maand.

De couranten zijn met de bijzonderheden van den burgeroorlog in de staten Guerrero, Michoacan, Queretaro en Guaxanuato opgevuld, die de hevigste ontevredenheid met de nieuwe regering aan den dag leggen. Dabiado, Parrado en Artenga hadden zich met 6000 man troepen en 27 stuks geschuts te Chelala in den staat Guaxanuato versterkt.

De regerings troepen niet ver van Coyla wachten op versterkingen, waarop het vermoedelijk tot eenen slag zal komen.

Alvarez was met 3,000 man cavallerie tegen de regering in het veld gerukt.

De val van Zuloaga werd als zeker beschouwd. Volgens een berigt was in Guadalajara reeds eene nieuwe regering afgekondigd. Garzia hield in het belang der bonds regering Tampico bezet.

Rooverijen op rooverijen werden gemeld, en het gansche land bevindt zich in eenen beklagenswaardigen toestand.

Washington, 16 Maart. Heden werd het Huis een memoriaal (vertoogschrift) van de Wetgeving van Utah aangeboden. De memorialisten wezen aan, dat er in de laatste zitting hunner Wetgeving besluiten en een memoriaal waren aangenomen, waarin hunne grieven werden voorgesteld, wat betreft de aanstelling van foderale beambten voor Utah, maar het eenigste antwoord daarop is geweest het zenden van een nieuw stel, ondersteund door een leger, en beweronde door den President gezonden te zijn. Als het leger op gezag van het gouvernement gezonden is, zouden zij daar gaarne van onderrigt zijn; en zij willen verder weten, waarom hun tegenvertoog met minachting behandeld, en er een vijandige handelwijze tegen hen gevolgd wordt.

Zij zeggen, dat zij zich niet aan de misleiding der volksmenners onderwerpen willen, die hunnen tijd doorbrengen met ongenoegen tusschen hen en het gouvernement der Ver. Staten te baren. Zij verhalen wat zij geleden hebben, en maken er aanspraak op een gedeelte van het Amerikaansche volk te zijn, en beweren ook dat zij daarom het regt hebben om geregtigheid en het genot hunner burgerregten onder de Constitutie te vragen; zij verzoeken het gouvernement op het ingeslagen pad terug te keeren, de troepen in te trekken en hun eene stem in het kiezen hunner beambten te vergunnen, daardoor zijne bereidwilligheid toonende, om hun vrede te geven en oorlog voor te komen.

De aanstellingen voor Utah, zeggen zij, werden rondgevent, tot zij eindelijk een stel goddelooze en beginsellooze beambten hadden gevonden, die getracht hebben, door bajonetten ondersteund, in het Territoir te komen. Alles wat zij willen is een eerlijk spel. De administratie is bedrogen door arglistige personen. Zij willen niet, als zulks verwacht wordt, van hunne godsdienst afstand doen; zij zullen deselve handhaven ten spijt van aarde en hel, en zijn thans beter voorbereid, om zich zelven te verdedigen, dan toen zij naar het Territoir gingen. Zij verzoeken om vergeving als zij geene gunstige meening van het leger koesteren. Als sommigen van hetzelve hadden wat hun toekomt, dan zouden zij hennep met hunnen hals trekken, of een plaatsje in de gevangenis beslaan.

Zij vragen, onder anderen, vergoeding.—Er werd met veel aandacht naar het voorlezen geluisterd. Het eene van die taal wekte den lachlust op, terwijl het andere de leden deed voorstellen om niet verder met het lezen voort te gaan. Het memoriaal werd echter tot het einde toe voorgelezen, benevens de namen der onderteekenaars.

Milwaukee, 16 Maart. Verleden Zaturdag, des namiddags ten 2 ure, schoot Robert Schmidt, te Theresa, in de county Dodge, op de straat, Harriet Seidler, een meisje van ongeveer twintig jaren, neder. Beide personen waren een jaar geleden overeengekomen te trouwen, en Schmidt was van St. Paul, Van Buren county, Michigan, overgekomen, alwaar hij ongeveer een jaar gewoond heeft, om de overeenkomst te vervullen; doch de ouders van het jonge meisje verzetten zich tegen het huwelijk, ten gevolge waarvan er door de minnenden besloten werd, dat Schmidt eerst het jonge meisje zou doodschieten, en dan zich zelven. Hij volvoerde zijn voornemen, in zoo ver het jonge meisje betreft, maar hij slaagde er niet in zich zelven dood te schieten, uithoofde hij het dopje van zijn geweer verloren had.

Toen dit mislukt was, liep hij naar de rivier en wierp er zich in, met het voorkomen om zich te verdrinken, maar werd er uitgehaald door menschen, die het zagen. Hij is thans gearresteerd en wacht op zijn verhoor.—De lading, die uit fijne hagel bestond, drong in de linker borst van het jonge meisje, en veroorzaakte eene ijsselijke wond, waaraan zij Zondag morgen, omstreeks 2 uren, stierf. Zij behield tot het laatste toe haar bewustzijn, en beschuldigde hare ouders van voor de ontzettende daad verantwoordelijk te zijn, en sprak haren minnaar vrij van alle schuld. Gelijk de namen aantoonen, waren zij Duitschers. Wij zijn aan den ed. achtb. heer N. M. Juneau, die een ooggetuige van dit verschrikkelijk schouwspel was, de bovenstaande mededeeling verpligt.

Evansville, 15 Maart. De *Great Western* en de *Princess* voeren Zondag morgen, ten 3 ure, tegen over Raleigh, Ky., vijf mijlen boven Shawneetown, tegen elkander. De *Princess* zonk in den tijd van tien minuten, staande het water te halverweg tusschen den kajuitzolder en het orkaandek. Al de kajuits passagiers, de boeken, het huisraad, en de bagadje werden gered. Drie dekgasten, eene vrouw en twee kinderen, dekpassagiers, kwamen er bij om. De *Great Western* bleef acht uren lang ter zijde van de *Princess* liggen, en bragt hare passagiers naar Shawneetown. Zij sleepte er ook den ligter heen, om haar te helpen. De bark van de *Great Western* was door den schok gezonken. Er blijft niets aan boord, maar de *Princess* ligt goed om boven gehaald te worden.

St. Louis, 16 Maart. De Santa Fe *Gazette* zegt, dat het opperhoofd van de Zoutmeer Utahs de Apaches, in Mexico, heeft bezocht, met het doel om hen over te halen zich met de Mormonen te vereenigen, zeggende dat de Mormonen de lucht konden vergiftigen, zoodat hunne vijanden er van zouden sterven, en dat al de troepen zouden omgebragt worden. Zijne zending was vruchteloos.

Kit Carson had een verdrag gesloten tusschen de Wutashe, Utahs, Arraphoes, en Pueblos.—Zij zijn overeengekomen, de zijde der Ver. Staten te kiezen, in geval het tot een uiterste komen mogt tusschen deze en het volk van eenig Territoir, en alle hulp te verleenen, welke zij kunnen, ter onderdrukking van den opstand in Utah.

Washington, 17 Maart—Mr. Crittenden, van Kentucky, deed eene redevoering over het wetsontwerp ter toelating van Kansas. Hij wees op het regt van het volk om zich zelf te regeren, als het groote grondbeginsel, dat op de tegenwoordige omstandigheden toepasselijk was. De President, zeide hij, had met buitengewone gestrengheid, de toelating van Kansas aanbevolen. Het was nu slechts de vraag, of de Lecompton constitutie met zoodanige bekrachtiging en goedkeuring van het volk komt, dat wij verpligt zijn, haar als de constitutie van Kansas te erkennen. Hij dacht van neen, en zeide dat de uitspraak van de heeren Walker en Stanton aantoonde, dat zij tegen den wil eener overgroote meerderheid des volks was.

Mr. Crittenden's redevoering verwekte veel sensatie.

New York, 18 Maart. Toen dezen morgen, omstreeks 9 uren, de Peckskill trein op den Hudson River spoorweg de 11de Avenue voorbij reed, trachtte een man, die gezegd wordt een weinig beschonken te zijn geweest, op een der wagens te springen, en viel tusschen dezelven in en werd vermorzeld. Honderden Iersche arbeiders liepen oogenblikkelijk te zamen en dreigden zich op de compagnie te zullen wreken en de sporen te zullen vernielen. Een aantal personen der compagnie gingen naar het depôt der 27ste straat, om het lijk weg te halen, maar de oproermakers wilden niet gedoogen dat zij het aanraakten, en sloegen hen door het werpen van steenen en andere dingen af. De policie der 22ste ward kwam tusschen beiden om het oproer te dempen, en werd ook met steenen verdreven. Thans werden er ongeveer 200 policiebeambten naar het tooneel des oproers gezonden. Doch voor zij aankwamen waren de oproerlingen ongeveer 500 man sterk geworden, en wilden den volgenden trein, die ten half elf rijden moest, niet voorbij laten. De trein werd door eene hagelbui van steenen aangevallen en moest een eind wegs terug keeren. Er werden toen paarden gebragt en voor de wagens gespannen, en op die wijzen liet men den trein voorbijgaan; maar toen de locomotief trachtte voorbij te komen, werd zij allerverschrikkelijkst aangevallen. De machinist moest zich er binnen in verbergen, en de locomotief aan haar zelve overlaten. Toen de trein van 12 uren aankwam was de opschudding een weinig bedaard. Er werd een aantal personen gearresteerd.

Des namiddags ten 3 ure. De rust is hersteld.

GEMENGDE BERIGTEN.

De postmeester van Baraboo, Jas. H. Wells, is afgezet, omdat hij zich voor de positie van Douglas in de Lecompton kwestie heeft verklaard.

— John W. Hall, alias William Lindsey, die eene wanhopige poging deed, om uit de gevangenis te Alton te komen, is aan de gevolgen van het pistoolschot onder zijn linkeroor overleden.

— De postmeester van Toledo, Ohio, het oprigten van eene anti Lecompton Democratische Club willende verhinderen, heeft er een bloedig gevecht van eenige minuten plaats gehad, waarin de Douglas mannen de overwinning hebben behaald.

— Te Louisville is een negerkind geboren, welks linker knie aan de verkeerde zijde van het been staat, doch dat overigens welgemaakt is. Het is dus sterk te vreezen, dat het even slecht zal gaan, als eene partij, die in twee fractien verdeeld is.

— De Wetgeving van Maryland heeft eene reeks van besluiten verworpen, waarin Buchanan in de Kansas kwestie gesteund werd, met 44 stemmen tegen en 1 voor.

— Er worden tegenwoordig kunstmatige gehoorvliezen of oortrommels gemaakt van fijn zilverdraad, met een vlies van gom elastiek of gutta percha er tusschen gespannen. Zij worden in het oor des dooven geplaatst en zonder ongemak gedragen, en men zegt dat de uitwerking toovorachtig is.

— Men klaagt in Texas over vorst en sprinkhanen. Hoe komen die bij elkander?

— Een geestelijke te Southfield, Mass., had onlangs eene voorbeeldige donatie partij. Zijne gasten zetten eene pijnboom op zijne tafel, en behingen de takken met gouden arenden (*golden eagles*, eene munt).

— Twee mannen in Marysville, California, beproefden om eene weddingschap wie het langste zijnen adem in kon houden. Binnen drie minuten had een hunner het gewonnen, want hij ademde in het geheel niet meer—hij was dood.

— Er vertoont zich in den Staat New York eene sterke geneigdheid, om den Sabbath dag wat beter in acht te doen nemen, en door wettelijke verordeningen voor te komen, dat de kanalen en spoorwegen alsdan gebruikt worden.

Een hedendaagsch wonder.—De onlangs te Brooklyn (New York) bedrevene wonderdaden hebben den N. Y. Observer aanleiding gegeven, om een ander wonder aan te halen, dat desgelijks tot den laatsten tijd behoort en aldus luidt:

De welbekende fransche zendeling, vader Bridaine, was altijd arm, om de eenvoudige reden, dat hij alles weggaf, wat hij had. Op zekeren avond vraagde hij den pastoor van een dorp, door hetwelk hij kwam, om nachtkwartier, en de eerwaarde heer, die slechts een bed had, deelde hetzelve met hem. Bij het aanbreken van den dag stond vader Bridaine op, om volgens zijne gewoonte zijn gebed in de nabij gelegen kerk te doen. Van deze heilige plaats terug keerende, ontmoette hij eenen bedelaar, die hem om eene aalmoes vroeg.

"Ach, mijn vriend, ik heb niets", antwoordde hem de goede priester, werktuigelijk zijne hand in zijnen brockzak stekende, waarin hij tot zijne verbazing iets hards, dat in een papier was gewikkeld, voelde, hetwelk hij, zoo als hij wist, er niet had ingestoken. Hij opende snel het papier en 4 kroondaalders ziende, riep hij uit: "dat is een wonder!" Hij gaf den bedelaar het geld en snelde naar de kerk terug, om er God dank voor te zeggen. De pastoor der plaats kwam er weldra ook in en vader Bridaine verhaalde hem met groote stichting het wonder. De pastoor verloor daarop de kleur uit zijn gezigt, greep in zijnen zak en ontdekte oogenblikkelijk, dat vader Bridaine bij vergissing eene verkeer de broek had aangetrokken en een wonder met des pastoors kroondaalders had verrigt.

Wij gelooven, dat, als de meeste wonderdoeners onzer dagen, naauwkeuriger den aard der wonderen, die zij doen en als daadzaken uitroepen, onderzochten, zij zouden bevinden, dat zij slechts de handen in de verkeerde broek hadden gestoken.

Ingezonden Stukken.

HANDEL, LANDBOUW & NIJVERHEID.

AMERIKA—EUROPA.

DOOR MEVROUW DE WED. W. STORM.

De tegenwoordige keizer van Japan is zeer verlicht en overtreft in dat opzigt, zoo als ook in taalkennis zijnen voorganger ver. Behalve de groote verbeteringen, welke door hulp en medewerking der Ned. regering in zijne oorlogsvloot zullen worden ingevoerd, was Z. M. ook bedacht op het exploiteren van eenige mijnen in zijn uitgebreid gebied, en verzocht ten dien einde aan het Ned. Gouvernement om een der in de Oost Indien aanwezige nederlandsche ingenieurs, waarop de heer Otto Huguenin, een leerling der Delftsche academie, welke reeds zoo vele uitstekende ambtenaren opleverde, in het voorgaande jaar, met vorstelijke pracht, naar Jeddo vertrok. Als men bedenkt dat deze hoofdstad van het japansche rijk de grootste der geheele wereld is, die eene veel talrijker bevolking dan het geheele koningrijk der Nederlanden bevat, wordende hare inwoners op 5 millioen en hare woningen op 1½ millioen begroot, dan is, bij de afsluiting, welke het magtige japansche rijk sedert zoo vele eeuwen handhaafde, om zoo veel mogelijk alle aanraking met de beschaafde natien van andere werelddeelen te weren, dit aanvragen van eenen nederlandschen ingenieur van groot gewigt te beschouwen en zeker wel een sprekend bewijs van de goede trouw eener natie, aan welke alleen, en bij goedgunstige uitzondering, sedert onheugelijke jaren, de handel met het uitgestrekt Japan, of althans met enkele zijner havens, veroorloofd werd. Bij dit merkwaardig verschijnsel en hetgeen in den jongsten tijd gedaan is, om de vriendschappelijke betrekkingen tusschen Nederland en Japan op hechtere grondslagen te vestigen, verscheen er in het laatst des vorigen jaars, bij den boekhandelaar Sythoff te Leyden, eene *proeve eener japansche spraakkunst*, door J. H. Donker Curtius, Ned. Commissaris in Japan, toegelicht, verbeterd en met uitgebreide bijvoegselen vermeerderd door Dr. I. Hoffman, Hoogleeraar in de japansche en chinesche talen te Leyden. Reeds binnen weinige maanden werd een herdruk van dit belangrijk werk noodig, en het zou zeker nog meer aftrek vinden, als Dr. Hoffman kon besluiten, er tevens eene engelsche vertaling bij te geven, terwijl aan de hollandsche taal de buitengewone eer is te beurt gevallen van, volgens het onlangs tusschen Amerika en Japan gesloten handelstractaat, bij eenig mogelijk verschil, als scheidsregter of beslissing te dienen, waarbij die overeenkomst in de japansche, hollandsche en engelsche talen geschreven werd. Het ondernemende, vooruitstrevende Amerika zal nu weldra in de havens van Nangasaki, Sunada en Hakodadi nieuwe hulpbronnen voor zijnen steeds vermeerderenden handel erlangen. De keizer van Japan ontving, onder meerdere geschenken, eene model electrieke telegraaf, en een dito spoorweg van broeder Jonathan, die niet weinig verbaasd stond over de taalkennis van Prins Haijaaki, commissaris des keizers, die verscheidene europesche talen magtig en nog daar en boven een groot werktuigkundige is. (Zie de twee aanteekeningen hieronder.)

In een mijner vorige stukken sprak ik over den vooruitgang van den belgischen handel, en wil dien, ten bewijze der waarheid mijner woorden, thans door statistieke daadzaken, met den *amerikaanschen, nederlandschen* en dien van eenige andere voorname rijken vergelijken:

Vooruitgang van den in- en uitvoerhandel der verschillende rijken van 1850 en 1854 vergeleken.

Rijken.	1850. In- en uitvoer.	1854. In- en uitvoer.
Ver. Staten	315,054,230	584,020,317
Nederlanden	207,701,720	258,686,140
Belgie	86,274,169	253,727,000
Groot Brittanje	824,775,926	1,209,886,842
Frankrijk	501,004,449	496,482,000
Hamburg	240,745,728	302,943,547
Tolverbond	255,316,236	274,732,314
Rusland	141,759,905	101,759,905
Cuba	49,731,148	64,076,209

In- en uitvoerhandel der Ver. Staten in 1856.

Rijken.	Totaal uitvoer.	Totaal invoer.
Nederlanden	3,586,428	2,426,479
Belgie	6,500,623	3,106,511
Groot Brittanje	162,269,867	122,264,038
Frankrijk	42,566,872	49,016,863
Hamburg	2,927,063	2,611,822
Rusland	606,721	294,760
Cuba	7,906,963	24,423,692

Rijken.	Amerik. tonnen ingeklaard.	Vreemde tonnen ingeklaard.
Nederlanden	22,557	26,977
Belgie	57,114	8,716
Groot Brittanje	972,587	283,172
Frankrijk	228,536	22,962
Hamburg	10,965	25,977
Rusland	5,479	———
Cuba	498,796	13,863

Wij zien hier door *officiele* opgaven bevestigd, dat de belgische handel gedurende vier jaren 200 percent, die der Ver. Staten en die van het koningrijk der Nederlanden daarentegen slechts 18 percent vermeerderd is. Wij mogen ons dus met regt verblijden over de betere uitkomsten, die later verkregen werden, hartelijk wenschende, dat ons vaderland, op den ingeslagen weg voortgaande, Belgie zal trachten na te volgen, en, zoo mogelijk, te evenaren, zijnde het ons met zulke reuzenstappen voorbij gesneld en wendende het ook nu weder alle pogingen aan, om den katoenhandel in de zuidelijke Staten der Unie, voor het vasteland te bemagtigen, ofschoon de nieuw opgerigte stoombootlijnen tusschen Norfolk in Virginie en Frankrijk daarin wel eenige verandering kunnen baren, en het handelscijfer van het laatste rijk, dat volgens bovenstaande tabel eene vermindering aantoont, werkelijk ten gunstigste doen veranderen. Het zal van Nederland afhangen of het al of niet in de groote voordeelen van dien steeds toenemenden handel der zuidelijke Staten zal willen deelen, waarover ik in zoo vele voorgaande stukken uitvoerig genoeg gesproken heb, om er thans niet meer op terug te komen.

De ontwikkeling der N. W. Staten der Unie is ook allerbelangrijkst. Sedert 1820 tot het einde van 1856, dat is gedurende een tijdvak van 36 jaren, namen zij elke 10 jaren 90 percent toe, zoodat zij nu ook zoo sterk bevolkt zijn, als al de Ver. Staten te zamen in 1810 waren. Volgens alle waarschijnlijkheid zullen zij, zoo voortgaande, in een dertigtal jaren nog talrijker bevolking tellen, dan de Unie thans bezit. Onder dien sterken vooruitgang mogen wij ook den Staat *Wisconsin* niet vergeten, die in 1840 eene bevolking had, welke met die eener stad van middelbare grootte in de Nederlanden gelijk stond, dewijl de geheele Staat destijds nog geene 31 duizend inwoners telde. In 1850 was hij de bevolking van Nederlands hoofdstad reeds ver in getal zielen voorbij gestreefd, met zijne 305,538 bewoners, die in 1855 tot 552,109 waren aangegroeid. Het aantal der bij de laatste Gouverneurskiezing ingekomene stemmen, toen de uitstekende ALEX. W. RANDALL tot genoemd ambt verkozen werd, (wiens ernstig streven het ontmantelen veler onbetamelijke en eerlooze handelingen, en de krachtige bevordering van het geluk zijns Staats, schijnt te zullen zijn,) bedroeg 120,000, waarop eene bevolking van 900,000 zielen berekend wordt, welke, door de steeds toestroomende landverhuizers, in 1858 wel een millioen kan bedragen; en zeer mogelijk zal de aanstaande volkstelling in 1860 den wondervollen wasdom van Wisconsin tot op 1½ millioen verhoogen, als het zoo sterk blijft toenemen.

Die voorbeeldelooze ontwikkeling van het zoogenaamde *Westen* van Amerika, waaronder ook eenige noordelijke Staten behooren, overtreft de stoutste verwachtingen. Men ziet dorpen, towns, ja, zelfs steden, in eenen korten tijd, even als paddestoelen uit het niet te voorschijn komen, waar men vroeger slechts onbebouwde velden, een enkel blokhuis of eene eenzame farm, aantrof. Acht jaren geleden lag de eenigste spoorweg van Napels, aan de Illinois rivier, tot aan Jacksonville, slechts ter lengte van 22 mijlen, terwijl er nu naauwelijks eene county in den Staat is, die niet door eenen spoorweg doorsneden wordt of in deszelfs nabijheid ligt, welke 2,677¾ mijl uitmaakt. In het getal mijlen der reeds voltooide spoorwegen is Illinois binnen 8 jaren reeds tot den tweeden Staat der Unie gestegen, wordende door Ohio alleen overtroffen. Ten bewijze der belangrijke bijdragen, welke de landbouw en koophandel tot instandhouding dier spoorwegen opleveren, diene een berigt der beambten, volgens hetwelk gedurende 14 dagen van het Benwood station, van den Central Ohio tot den Baltimore Spoorweg, 70 wagens met 900 tonnen vracht, 63,000 ℔ daags, vervoerd werden! Het gemak van transport aldaar is elders nog niet overtroffen. Kort geleden werd de stoomboot *Interchange*, in den tijd van 42 minuten, met 300 ton vracht geladen.

1. De duitsche *Weser Zeitung*, in het laatst van 1856 van Nederland en Japan sprekende, zegt het volgende:

"Als om strijd maakt *Nederland* eenerzijds en *Rusland* anderzijds zijn hof aan het schoone, rijke, keizerlijke japansche eiland. Zij doen het in alle stilte, doch voor dat zij het vermoeden, gaat welligt op eenen goeden dag. de sluwe Yankee alleen met het geheele gebraad weg, zelfs zonder zijnen broeder John eene enkele beet te gunnen. Telkens worden er meerdere geschenken van Nederland naar Japan afgezonden. Gelijk bekend is strandde er een hollandsch schip met zulke lokspijs in de Chinesche zee. Het Ned. Gouv. bewijst vele oplettendheden aan Jeddo. De ministers van buitenlandsche zaken en kolonien bezochten, in de grofsmederij te Leyden, het op bevel der regering gemaakte schoone model, bestemd tot een geschenk voor den Keizer van Japan, voor dat het derwaarts werd gezonden. *Die geschenken der hofmakers rigten vaak weinig uit, maar het geven houdt toch niet op.* Zelfs de Yankee geeft rijkelijk geschenken; maar hij denkt: "als die preutsche dame ginds in het geheel niet wil, dan zend ik kogels naar Jeddo toe." *Doch zulk eene keuze is Nederland niet meer vergund!* Geen der nieuwste tractaten met Japan heeft veel gebaat, noch het russische, noch het amerikaansche, noch het engelsche. Daarom ook zal Jeddo's uurtje spoedig slaan en Nangasaki voor Nederland verloren gaan. Wat kapitein Gibson op Java wedervoer wordt niet vergeten, en wat hij na zijne terugkomst sprak was geene scherts; maar wat meer beteekent: *een commodore Perry laat niet met zich spotten.*"

—Gelukkig treedt Nederland den nieuwen jaarkring 1858 met meer hoop in, wat zijne handelsaangelegenheden met Japan betreft, dan de Weser Zeitung in 1856 durfde voorspellen, en het vaderland zal in dat opzigt voorzeker groote verpligting hebben aan den tegenwoordig te Hong Kong gestationeerden commandant der Medusa, kapitein Fabius, die op zulk eene waardige wijze zijne vroegere zendingen naar Japan vervulde.

2. Mr. Harris, de Amerikaansche consul in Japan, bekwam onlangs voor zijn land de volgende voordeelen: Na den 4 Julij e.k. zal den Amerikanen een bestendig verblijf zijn toegestaan. De amerikaansche wetten zullen verbindend en de Amerikanen alleen aan dezelve onderworpen zijn. De consul generaal heeft met zijne familie het regt, om onmiddelijk met den verkooper handel te drijven, en hem in japansche munt te voldoen; hij is niet gebonden om binnen 's lands niet meer dan zeven Ri of mijlen door te dringen. De spionnen worden allen naar Jeddo terug gezonden; er wordt in alle huizen en winkels vrije toegang veroorloofd en geene begeleiding van geregtsdienaars meer verzocht. De Amerikanen denken nog meerdere voorregten te erlangen.

Volgaarne stemmen wij met het orgaan der Nederlanders in Amerika in: "dat het voor ons Nederlanders voorzeker een aangenaam gevoel is, dat *aan onze tusschenkomst* voornamelijk de gunstige verandering, ten opzigte der meer vriendschappelijke betrekkingen met het japansche rijk ook jegens andere mogendheden, moet worden toegeschreven; ten gevolge waarvan aan Prins Haijaaki, keizerlijk opperCommissaris, het regt om met de vreemdelingen te handelen, is toegekend geworden."

(Wordt vervolgd.)

Kalamazoo, 20 Maart, 1858.

Mijn vriend!—Ik hoop u zal mijn schrift ook wel op willen nemen in uw geëerd blad; en dat is, dat heb nooit in een krant geschreven, maar nu had ik er zoo'n zin in, dat ik zeide tegen me moeder, daar gaat 'ie. Welnu dan, mijn vader leest de krant wel eens, en daar las hij van den draymen, van de hoepelrokken, die zijn vrouw droeg. Wel, zei ik tegen moeder, je zal toch niets meer mogen doen. Enfin, ik was kwaad en ik zei, ik zal ze dragen, al werden ze nog zoo duur, en dan neem ik er een van een [illegible].—Ik woon te Kalamazoo bij een Yankee, en die vrouw zei, je moet een hoepelrok dragen. Wel, ik heeft er een en die stopte ik in mijn zak en de dress er over heen, en zoo ging ik naar de kerk en liep als een hoen. Ik wist niet, wat me overkwam, en nog wel, 's avonds had ik al een vrijer; ik had er vroeger nog nooit een gehad. Ik dacht bij mij zelve, dat is toch plezierig, had ik er maar een gekregen, dan was ik misschien al getrouwd geweest. Foei! Dat schelden van die menschen, ik zei, wel ik [illegible]

wilt het is; vier weken geleden kwam ik aan den hoek van de straat en daar stonden veel Hollanders, die goed van leven zijn, en die hadden sulke lange baarden, dat de pijpen ijs van het pruiménsop aan hun mond hingen. Ik dacht, dat is wat anders als hoepelrokken; maar zoo gaat het in de wereld, se zien wel kwaad van een ander, maar niet van hun selven. En zoo kwam vader onlangs te huis en die vertelde ons, dat er een wat moois in de krant stond, van allen goeden vooruitgang in Kalamazoo, van zondagscholen, gezelschappen van alle soort, een zanggezelschap. Ja, zei ik Zondagavond tegen mijn moeder, wat was dat bedroefd gesteld, wel, kind, de Voorzanger heeft alleen gezongen, psalm 117, en het was allemaal fout, en ook psalm 36, ook al mis. Ik dacht, het is een schoenmaker, die kan dat niet volhouden, die man heeft er te ligt over gedacht, en ik zei tegen vader, schoenmaker hou je bij je leest, dat is het beste. Nou, hij is vice president, en zal binnen kort vier stemmen gaan zingen. Wel, ze kunnen nog geen ééné stem goed. Ik denk, er is nog wel een heele eeuw werk aan, eer dat wat goeds is, als die luidjes baas zijn en blijven. En nou komt vader gisteren te huis en die vertelt ons, de zingschool is op den hol, de Zondagsschool ook al, met oorlog, *by and by* de Dorcas naaischool *too*, en zoo zei ik tegen vader, al wat met hoogmoed overdreven wordt, dat loopt te niet, want de grootste helft van die advertentie waren wel leugen. Ik geloof dat onze domine daar anders aan zal moeten gaan staan, anders raakt alles nog het onderste boven. Ik wou, dat ik maar beter stellen kon. Wel, goeje man, drukker van de krant, geef het toch een plaatsje in uw blad, en doe er maar wat fouten uit. En hiermede blijve ik

Uw toegenegene vriendin
JANNETJE POLSBROEK.

Zamenspraak over de Zamenspanning

Ter voorkoming van het onwettig verkoopen van sterken drank.

Jan. — Wel, Klaas, wat denkt gij van die mannen?
Zijn zij het, die het kwaad verbannen?
Klaas.—Wel neen, zij drijven, naar ik meen,
't Kwaad met een stamper naar beneên.
Jan. — Wel, Klaas, hoe kunt gij toch zoo smaden?
Zijn dit dan no geen ed'le daden?
Klaas.—Ik zag nog nooit gemeener daad,
En dat wel van een kerkenraad.
Jan. — Wel, houdt gij 't dan niet voor hun pligt,
Te houden een goed overzigt?
Klaas.—O ja! Maar hun past tegen 't kwaad
Vermaning slechts en goede raad.
Jan. — Dat moet men door de vingers zien;
't Zijn anders immers goede liên.
Klaas.—Wel, als men dat zoo wil beschouwen,
Dan kan men 's duivels rijk wel bouwen.
Jan. — Ja, Klaas, 'k beken, zij hebben schuld,
Maar daarom toch de wet vervuld.
Klaas.—O ja, de wetten van den staat,
Maar verder dan hun roeping gaat.

HOLLAND, Mich.

CORRESPONDENTIE.

Dr. A. W. B. te K.— Wij waren reeds van eenen agent voorzien, toen uw brief ons in handen kwam.

— Van het stukje "Rooije Coon" vinden wij den naam des inzenders niet op onze abonnenten-lijst, en daar het even naamdeuchtig is als dat van de rocriem fabriek, kan hij van ons niet vergen, dat wij jegens hem even dienstvaardig zullen wezen als jegens den inzender van dat stuk, die sedert vele jaren op ons blad geabonneerd is.

— Van het artikel uit Holland, Mich., konden wij, als te personeel zijnde, slechts het slotversje plaatsen Wij hopen dat de inzender dit ook begrijpen zal.

MARKTPRIJZEN.

SHEBOYGAN, Wis., den 22sten Maart 1858.

Blanke Winter Tarwe,	℔ bushel	$ 0.60	@ 0,75
Roode W. en Z. Tarwe,	„ „	– 0,55	@ 0,70
Rogge,	„ „	– 0,45	@ 0,50
Gerst	„ „	– 0.50	@ 0.55
Haver	„ „	– 0,22	@ 0.25
Ind. Koren,	„ „	– 0,45	@ 0,50
„ „ in Aren,	„ „	– 0,20	@ 0,22
Witte Boonen,	„ „	- 0,63	@ 0,81
Erwten,	„ „	– 0,14	@ 0,50
Aardappelen,	„ „	– 0,20	@ 0.31
Gras Zaad,	„ „	– 1,00	@ 1,25
Drooge Appels	„ „	– 2,50	@ —
Groene Appels,	℔ barrel	– 4.00	@ 4.25
Spek [mess]	„ „	– 0.00	@ 0.00
Zout,	„ „	– 3,00	@ 3.25
Wit Visch,	„ „	- 4,00	@ 6,50
Meel extra fijn v. blanke Winter Tarwe,	„ „	– 3.50	@ 4,00
Meel extra 2de kwaliteit,	„ „	– 3,25	@ 3.75
„ super fijn,	„ „	– 2.50	@ 3 00
Roggemeel,	„ „	– 3.00	@ 0,00
Boekweitmeel,	„ 100lbs.	– 1,37	@ 1,50
Ind. Korenmeel,	„ „	– 1.00	@ 1,25
Vleesch	„ „	– 3,00	@ 5,50
Spek	„ „	– 6.50	@ 7,00
Boter	in tonnetjes	–12,00	@15.00
„ versch	℔ lbs.	– 0,11	@ 0.14
Huiden drooge	„ „	– 0,06	@ 0.08
„ natte	„ „	– 0,02	@ 0,04
Geslagte Varkens,	„ „	– 0,05	@ 0,06
Hammen,	„ „	– 0.08	@ 0,09
Eijeren	per dozijn	– 0.09	@ 0 10
Timmerhout	„ M	– 7,50	@12.00
Shingles	„ „	– 1,25	@ 3.00
Hooi	„ ton	– 7,00	@ 8.00
Hout	„ cord	– 1,50	@ 2 00

Advertentien.

TAX LIJST VAN SHEBOYGAN COUNTY.

Bij dezen wordt aan de gegadigden berigt gegeven, dat ik op den tweeden Dingsdag van April e.k. zal aanvangen met in mijn kantoor in de stad Sheboygan, staat Wisconsin, in het openbaar bij opbod te verkoopen, zoo veel van de volgende omschrevene stukken lands en lotten als noodzakelijk zal zijn om de taxen, kosten en interesten te betalen, die daarop op dien dag voor het jaar 1857 verschuldigd zijn. De verkooping zal plaats hebben van des morgens ten negen ure af tot des namiddags ten 4 ure van dien dag, en elken volgenden dag, tot dat alles zal verkocht zijn. Afgegeven in het kantoor des schatmeesters, stad Sheboygan, 8 Maart, 1858.

JOHN GEE, Co. Schatmeester.

☞ Wij hebben het voldoende geacht, slechts een uittreksel van gezegde lijst in ons blad op te nemen, en wel van de taxen der towns Holland, Lima, Wilson en Sheboygan Falls.

TOWN OF LIMA, Town 14, Range 22.

Description	Section	Description	Section
und. hf nw qr	1	se qr se qr	19
sw qr se qr	2	sw qr	do
ne qr ne qr	do	ne qr se qr	do
e hf se qr	5	e hf w hf se qr	20
sw qr nw qr	do	nw qr sw qr	26
nw qr nw qr	6	16½ a. in nw qr	do
20 a. on e s. e hf nw qr	6	nw qr ne qr	27
nw qr ne qr	7	33 a. w s. w hf sw qr	30
ne qr ne qr	13	sw qr nw qr	do
35 a. in n hf ne qr	do	n hf e hf ne qr	31
e hf se qr	15	sw qr se qr	do
ne qr ne qr	16	se qr sw qr	do
nw qr sw qr	17	se qr sw qr	32
n hf sw qr	18	ne qr nw qr	33
sw qr sw qr	do	sw qr nw qr	do
e hf ne qr	do	VILLAGE OF HINGHAM.	
e hf nw qr	19	Lot.	Block.
w hf nw qr	do	1	1

TOWN OF HOLLAND, T. 13, R. 22.

Description	Section	Description	Section
w hf nw qr	4	w hf sw qr	10
e hf se qr sw qr	5	sw qr ne qr	do
e 7-10 e hf sw qr	6	n hf nw qr	11
sw qr sw qr	7	sw qr nw qr	do
w hf e hf nw qr	8	6a. in se p. sw qr	
e hf ne qr	do	nw qr	14
nw qr se qr	do	30a. in se p. sw qr	
w hf sw qr	9	sw qr	do
s hf se qr	do	e hf se qr	15
n hf se qr	do	nw qr se qr	16
s hf ne qr	do	s hf sw qr	do
Description	Section	Description	Section
se qr nw qr	do	s hf sw qr	33
ne qr	17	w hf ne qr	34
se qr sw qr	do	w hf se qr	do
n hf se qr	18	nw qr	do
s hf sw qr	do	s hf s hf ne qr	36
w hf ne qr	do	Town 13 Range 23	
e hf ne qr	19	e hf nw qr	4
ne qr ne qr	do	Lots 1 2 3 4	do
e hf sw qr	do	Lots 3 4	8
ne ¼	20	Lot 1	9
se ¼	do	nw qr sw qr	17
nw ¼ sw ¼	do	Lots 1 2 3 4	do
e hf sw qr	do	e hf sw qr & nw qr	
sw qr	21	sw qr	19
nw qr	do	Lots 3	do
e hf nw qr	22	Lot 1	20
e hf ne qr	do	ne qr nw qr	30
se qr sw qr	do	w hf sw qr	do
10a s side s hf n hf		Lots 1 2 3	do
ne qr	23	n part Lot 4	do
e hf w hf se qr	24	Lots 1 2	31
e hf se qr	25	Village of Amsterdam	
nw qr	28	Lots.	Blocks
sw qr	do	5 6 11 12 13	1
se qr	do	1 3 5 7 11 12	2
nw qr sw qr	29	5	3
s hf ne qr sw qr	do	1 2 3	5
s hf sw qr sw qr	do	3 5 9	6
nw qr nw qr	do	7 8 9 10 11 12 13	7
w hf w hf se qr	do	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11	
se qr sw qr	do	12	8
n hf ne qr sw qr	do	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10	
ne qr	do	11 12	10
e hf se qr	32	1 2 3 4 5 6 10 11	11

TOWN OF WILSON, Town 14, Range 23.

Description	Section	Description	Section
lot 1 2	2	e hf sw qr	11
s hf lot 4	do	ne qr nw qr	do
ne qr nw qr	do	lots 1 2	14
nw qr nw qr	do	n hf lot 4 & of sw	
s hf ne qr	do	qr sw qr	do
sw qr	do	s hf lot 4 & of sw qr	
s hf ne qr	3	sw qr	do
nw qr sw qr	do	nw qr	do
n hf n hf ne qr	do	n hf s hf sw qr	15
w h n hf ne qr	do	s hf se qr	do
w 100a of n 160 n hf	4	lot 9	16
n 50 a. of w 100 of		s 57⅔ a. ne qr	19
s180 of n hf	do	nw qr	20
n hf lot 1	5	ne qr	21
e 40 of e 80 a. lot 2	do	se qr	do
115 a. in w p't lot 2	do	ne qr ne qr	24
lot 3	do	se qr ne qr	do
w hf ne qr	6	w hf ne qr	do
n hf nw qr	do	nw qr	do
s hf nw qr	do	sw qr	do
n hf sw qr	do	nw qr se qr	do
lot 7	9	lot 2	27
s hf n hf sw qr	10	nw qr	do
se qr	do	ne qr nw qr	28
lot 1	11	s hf nw qr	29
lot 2	do	se qr ne qr	30
w hf nw qr	do	e hf ne qr	33
se qr nw qr	do	40 a. in n p't lot 2	do
w hf sw qr	do	10 a. in s p't lot 2	do

TOWN of SHEBOYGAN FALLS, T.15, R. 22.

Description	Section	Description	Section
30 a. in sw qr nw qr	2	w hf ne qr	do
nw qr se qr	4	w hf se qr	do
sw qr se qr	do	nw qr and mill	do
nw qr nw qr	do	ne qr sw qr	do
w hf se qr se qr	do	w hf e hf sw qr	23
s hf s hf sw qr	do	s hf se qr	24
w hf sw qr se qr	5	n hf sw qr	do
60 a. in sw qr	6	e 1-16 of se qr n P R	25
3 a. in nw qr sw qr	do	nw qr sw qr sw qr	do
ne qr nw qr	do	½ a. s of P. R. e of	
sw qr nw qr	do	W. Lyman's ½ a.	25
w hf w hf nw qr,	do	nw qr se qr	26
1½ a. in ne cor. nw qr	6	7 a. in se qr se qr	do
nw qr nw qr	7	18 a. in w hf sw qr	do
ne qr nw qr	do	ne qr se qr	do
sw qr nw qr	do	1½ a. in se qr w of	
sw qr se qr	do	Goodell's	do
e 60 a. e hf se qr	8	n hf n hf ne qr	do
w hf ne qr	do	s hf s hf ne qr	do
nw qr	do	n hf s hf ne qr	do
e hf se qr	9	63 a. in w hf nw qr	do
ne qr	do	4 a. in hf se qr sw qr	do
ne qr sw qr	do	4 a. e hf se qr sw qr	do
s hf nw qr	do	4 a. e hf se qr sw qr	do
ne qr nw qr	do	w hf nw qr	27
n hf nw qr nw qr	do	e hf sw qr	do
e hf w hf nw qr	10	se qr sw qr	24
40a. in w hf s hf sw qr	10	50 a. in e ½ ne ¼	
40 rods of e hf sw qr		and in sw qr	do
& 53 ⅓ rods of n		55a. in s hf ne qr	do
hf sw qr	do	7 a. in e hf ne qr sw qr	29
e hf w hf se qr	12	w hf nw qr	do
w hf w hf se qr	do	w hf sw qr	do
e hf se qr	14	s ½ ne qr	31
nw qr sw qr	do	middle ½ ne qr	do
nw qr sw qr	15	s hf ne qr nw qr	do
6 a. in sw qr se qr	16	s ⅔ se qr nw qr	do
se qr nw qr	do	n ⅓ se qr nw qr	do
ne qr nw qr	do	5 a. in se cor. sw qr	do
se qr sw qr	do	50 a. in e p't sw qr	do
sw qr nw qr	do	ne qr ne qr	32
10 a. in nw qr ne qr	17	w hf sw qr	do
30 " nw qr ne qr	do	ne qr ne qr se qr	35
1 " nw qr se qr	do	10 a. in n w part	
7 " nw qr se qr	18	ne qr ne qr	35
sw qr se qr	do	27¾ a. of se qr se qr	do
ne qr	do	n 1-6 e hf sw qr	do
e hf nw qr	do	n qr w hf se	do
w hf nw qr	do	¾ of sw qr sw qr	do
nw qr	19	2 a. in ne se qr	do
e hf se qr ne qr	20	sw qr	36
e hf ne qr ne qr	do	5 a. in se qr se qr	do
20 a. in w pt se qr		14 a. in se qr se qr	do
ne qr	21	14 a. in se qr	do

VILLAGE OF SHEBOYGAN FALLS.

Lot	Block	Lot	Block
8 and w ½ 10	1	6	12
1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12	2	5 7 8	16
1 2 3 4 5 6 9 10 11 12	4	1 2 3 10	17
3 4	5	e hf 1 & 2	18
8	6	nw 1-6 12	do
4	7	3 4 & nw 10 & 12	do
e hf 5 and 6	8	8 7	do
e one-third 7	do	1 & 12 & n hf 2 & 13	20
e one-third 8	do	3 & 12 & s hf 2 and 13	do
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]

gevoel van zwaarte, angst en onzekerheid was verdwenen.

HOOFDSTUK VI.

Met eenen bewonderingswaardigen tact, zoo als men van eenvoudige handelslieden en burgers naauwelijks verwacht had, nam het veiligheids comité, onder voorzitting van den waardigen Jakob van Leisler en geregeld door den wijzen secretaris Henry Milbourne, de teugels der regering over stad en provincie New York in handen. Onder trompetgeschal kondigde de president, door zijne ambtgenooten omringd, van het hooge stellaadje, dat op het tegenwoordige Bowling Green was opgeslagen, aan de duizenden, die zich daar vergaderd hadden, Willem en Maria als koning en koningin van Engeland af. Een driewerf hoera, in de volste vaderlandslievende geestdrift uitgeroepen, was het antwoord. Feestelijke omgangen, parades der militie, geboden in de kerken voor het welzijn van het regerend paar werden verordend en gehouden, en met vollen ijver nam Leisler de gewigtige pligten eens provisionelen gouverneurs der provincie op zich. Hij schreef te gelijk eigenhandig aan den koning, verhaalde in dezen brief hoe zich de zaken te New York hadden toegedragen, en deed rekenschap van het geld, dat hij in het fort voor handen had gevonden, en hoe hij daarmede ten zuinigste wilde handelen, waarbij hij tegelijkertijd Zijne Majesteit verzocht, zoo spoedig mogelijk eenen gouverneur te benoemen, aan wien hij zijn gezag kon overgeven, om zich dan weder in zijnen bescheiden staat van vlijtig burger en handelsman te kunnen terug trekken. Hij was, gelijk reeds gemeld is, een geacht man en ontving van de bevolking van New York in zijne bemoeijingen ijverige ondersteuning. De militie compagnien betrokken beurtelings het fort en andere militaire posten, die zij in zoodanige omstandigheden noodig achtten. Alles ging zijnen geregelden gang. Sir Francis Nicholson was met het Fransche schip afgezeild, en de heeren van den raad van tienen, ziende dat hun werk te New York was afgeloopen, hadden de stad verlaten, om verdere aanwijzingen af te wachten, en zich naar Albany begeven.

Velen, die voor hardnekkige Jacobeinen te boek stonden, waren hen daarheen gevolgd, en zoo scheen er rust en vrede en orde te New York te zijn binnengetrokken; maar het was niet zoo geheel het geval. Van Albany kwam het berigt, dat de raad van tienen aldaar eene groote volksvergadering had belegd, in welke wel is waar Willem en Maria als beheerschers van Engeland en de Engelsche provincien waren afgekondigd, maar te gelijker tijd tegen het gezag van Jakob van Leisler, als provisionelen gouverneur, geprotesteerd was; doch die berigten gingen ook verder en behelsden, dat die afkondiging geene opregte maar slechts om tijd te winnen was geweest, daar in het geheim alle maatregelen werden genomen, om de provincien voor den verdreven Jakob te behouden, en dat men daarbij voornamelijk het oog had op New York, dat vooral van zijn besturend veiligheids comité moest beroofd worden. Men sprak bepaaldelijk van eene tegenomwenteling te New York, sprak van geheime vereenigingen en zamenkomsten der katholieken, noemde de hoofdbestuurders der zamenzwering, en wist ook, dat deze eene algemeene slagting onder de protestanten of Orangisten, met eene bijzondere voorkeur der leden van het veiligheids comité als offers, in hun schild voerden.

Dit moest worden voorgekomen. De oproerige Jacobeinen moesten van Albany worden verwijderd; de kleine stad, benevens

vijftigste jaar steeds slechts koopman geweest! — Regtschapenheid, goede wil en geestkracht worden hem echter door niemand ontzegd en wie weet, hoe zich menigeen zijner scherpe beoordelaars in zijne plaats zou gedragen hebben!

Jakob van Leisler en zijne handelsvrienden waren door de krijgsmuzijk en den volksoploop op het Hanover plein aan de ramen gelokt; zij vernamen dan ook iets van de aanspraak van sir Henry Milbourne, maar de afstand was te groot, de menschen waren niet stil genoeg, en met nieuwsgierige belangstelling zagen de in de zaal vergaderden de binnenkomst der vier kapiteins der New Yorksche militie te gemoet.

Zij behoefden niet lang te wachten.

"Wat heeft het uitrukken der compagnien te beteekenen!" vraagde Jakob van Leisler, zijnen behuwdzoon te gemoet tredende.

"De gansche stad is door de ingekomene berigten in onrustige beweging," antwoordde Henry Milbourne, "ik was getuige van eenige zeer dreigende tooneelen—ik bevond mij juist in de boven Beaver straat, toen in het fort de trommels werden geroerd en er lieden kwamen aanloopen met het berigt, dat het Fransche schip beweging maakte, om de piers te naderen.—'Men wil alle protestanten ombrengen,' riep er een. Toen stortten mannen en vrouwen, met oude geweren, poken, tangen, en wat er slechts voor de hand lag, gewapend, uit de huizen en riepen: 'Neder de Jacobeinen! Slaat dood de papisten!' Gij weet dat er in die straat grootendeels Hollanders wonen; maar men kende mij als uwen behuwdzoon en zoo gelukte het mij, deze uitbarsting te onderdrukken. Ik zeide hun, dat het bewaren der veiligheid de zaak der militie was, en dat deze terstond bijeen zou worden geroepen. Om echter mijnen woorden gestand te doen, trad ik de woning van den looijer John van Broeken binnen. Deze is tamboer bij mijne compagnie. Ik beval hem, met eenen roffel de lieden bijeen te roepen; doch weldra was hij niet de eenigste—door al de straten dreunde de oproeping, en eer er een half uur verloopen was, waren alle vijf de compagnien vergaderd. Wij zijn nu hier, om naar uwe verordeningen te hooren: gij zijt onze senior; wij zullen uwe bevelen gehoorzamen."

Kapitein Henry Milbourne had zijne aanspraak geeindigd en zag zijn behuwdvader vragend aan. Ook de blikken der overige kapiteinen, en die der aanwezige handelsvrienden waren op Jakob van Leisler gerigt. Was het dus wel te verwonderen, dat deze voor het oogenblik geheel van zijn stuk was? Hij, de bedaarde, nijvere New Yorksche handelsman, met een goed gedeelte aangeërfd Hollandsch bloed in zijne aderen, die tot dus verre slechts bij feestelijke gelegenheden de compagnien militie als senior gecommandeerd had, moest nu plotseling krachtige maatregelen nemen, moest misschien de bestuurder van eenen opstand zijn, die er bijna als eene omwenteling uitzag. Het is niet te verwonderen, dat hij verrast was, dat hij met de hand over het hooge voorhoofd streek, dat hij den blik, als in diep nadenken verzonken, op den bodem vestigde, en geene woorden voor een gepast antwoord vond.

"Wij moeten sir Francis Nicholson vragen, hoe de berigten, die hij bekomen heeft, luiden," meende mijnheer van Brugman.

"Deze zal ons bezwaarlijk de waarheid zeggen," voerde hem mijnheer van Bruinvelt te gemoet.

"Dan moesten wij hem vragen, of hij

wijl het lag vier weken geleden kwam ik aan den hoek van de straat en daar stonden veel Hollanders, die goed van leven zijn, en die hadden zulke lange baarden, dat de pijpen ijs van het pruimensop aan hun mond hingen. Ik dacht, dat is wat anders als hoepelrokken! maar zoo gaat het in de wereld, ze zien wel kwaad van een ander, maar niet van hun zelven. En zoo kwam vader onlangs te huis en die vertelde ons, dat er zoo wat moois in de krant stond, van allen gooden vooruitgang in Kalamazoo, van zondagscholen, gezelschappen van alle soort, een zanggezelschap. Ja, zei ik Zondagavond tegen mijn moeder, wat was dat bedroefd gesteld, wel, kind, de Voorzanger heeft alleen gezongen, psalm 117, en het was allemaal fout, en ook psalm 36, ook al mis. Ik dacht, het is een schoenmaker, die kan dat niet volhouden, die man heeft er te ligt over gedacht, en ik zei tegen vader, schoenmaker hou je bij je leest, dat is het beste. Nou, hij is vice president, en zal binnen kort vier stemmen gaan zingen. Wel, ze kunnen nog geen eene stem goed. Ik denk, er is nog wel een heele eeuw werk aan, eer dat wat goeds is, als die luidjes baas zijn en blijven. En nou komt vader gisteren te huis en die vertelt ons, de zingschool is op den hol, de Zondagsschool ook al, met oorlog, *by and by* de Dorcas naaischool *too*, en zoo zei ik tegen vader, al wat *met* hoogmoed overdreven wordt, dat loopt te niet, want de grootste helft van die advertentie waren wel leugen. Ik geloof dat onze domine daar anders aan zal moeten gaan staan, anders raakt alles nog het onderste boven. Ik won, dat ik maar beter stellen kon. Wel, goeje man, drukker van de krant, geef het toch een plaatsje in uw blad, en doe er maar wat fouten uit. En hiermede blijve ik

Uw toegenegene vriendin
JANNETJE POLSBROEK.

Zamenspraak over de Zamenspanning

Ter voorkoming van het onwettig verkoopen van sterken drank.

Jan. — Wel, Klaas, wat denkt gij van die mannen?
Zijn zij het, die het kwaad verbannen?
Klaas.—Wel neen, zij drijven, naar ik meen,
't Kwaad met een stamper naar beneên.
Jan. — Wel, Klaas, hoe kunt gij toch zoo smaden?
Zijn dit dan nu geen' ed'le daden?
Klaas.—Ik zag nog nooit gemeener daad,
En dat wel van een kerkenraad.
Jan. — Wel, houdt gij 't dan niet voor hun pligt,
Te houden een goed overzigt?
Klaas.—O ja! Maar hun past tegen 't kwaad
Vermaning slechts en goede raad.
Jan. — Dat moet man door de vingers zien;
't Zijn anders immers goede liên.
Klaas.—Wel, als men dat zoo wil beschouwen,
Dan kan men 's duivels rijk wel bouwen.
Jan. — Ja, Klaas, 'k beken, zij hebben schuld,
Maar daarom toch de wet vervuld.
Klaas.—O ja, de wetten van den staat,
Maar verder dan hun roeping gaat.

HOLLAND, Mich.

CORRESPONDENTIE.

Dr. A. W. B. te K. — Wij waren reeds van eenen agent voorzien, toen uw brief ons in handen kwam.

— Van het stukje "Rooije Coon" vinden wij den naam des inzenders niet op onze abonnenten-lijst, en daar het even zaadachtig is als dat van de roeiriem fabriek, kan hij van ons niet vergen, dat wij jegens hem even dienstvaardig zullen wezen als jegens den inzender van dat stuk, die sedert vele jaren op ons blad geabonneerd is.

— Van het artikel uit Holland, Mich., konden wij, als te personeel zijnde, slechts het slotversje plaatsen. Wij hopen dat de inzender dit ook begrijpen zal.

MARKTPRIJZEN.

SHEBOYGAN, Wis., den 23sten Maart 1858.

Blanke Winter Tarwe,	℔ bushel	$ 0.60 @ 0.75
Roode W. en Z. Tarwe,	„ „	– 0,55 @ 0,70
Rogge,	„ „	– 0,45 @ 0,50
Gerst	„ „	– 0,50 @ 0.55
Haver	„ „	– 0,22 @ 0.25
Ind. Koren,	„ „	– 0,45 @ 0,50
„ „ in Aren,	„ „	– 0,20 @ 0,22
Witte Boonen,	„ „	– 0,63 @ 0,81
Erwten,	„ „	– 0,44 @ 0,50
Aardappelen,	„ „	– 0,20 @ 0.31
Gras Zaad,	„ „	– 1,00 @ 1,25
Droogo Appels	„ „	– 2,50 @ —
Groene Appels,	℔ barrel	– 4.00 @ 4.25
Spek [mess]	„ „	– 0,00 @ 0.00
Zout,	„ „	– 3,00 @ 3.25
Wit Visch,	„ „	– 4,00 @ 6,50
Meel extra fijn v. blanke Winter Tarwe,	„ „	– 3,50 @ 4.00
Meel extra 2de kwaliteit,	„ „	– 3,25 @ 3.75
„ super fijn,	„ „	– 2.50 @ 3 00
Roggemeel,	„ „	– 3.00 @ 0.00
Boekweitmeel,	„ 100lbs.	– 1,37 @ 1.50
Ind. Korenmeel,	„ „	– 1.00 @ 1,25
Vleesch	„ „	– 3,00 @ 5.50
Spek	„ „	– 6.50 @ 7.00
Boter	in tonnetjes	–12,00 @15.00
„ versch	℔ lbs.	– 0,11 @ 0.14
Huiden droogo	„ „	– 0,06 @ 0.08
„ natte	„ „	– 0,02 @ 0,04
Geslagte Varkens,	„ „	– 0,05 @ 0,06
Hammen,	„ „	– 0,08 @ 0,09
Eijeren	per dozijn	– 0.09 @ 0 10
Timmerhout	„ M	– 7,50 @12.00
Shingles	„ „	– 1,25 @ 3.00
Hooi	„ ton	– 7,00 @ 8.00
Hout	„ cord	– 1,50 @ 2 00

Advertentien.

ROXBURY, Mass., 11 Maart, 1858.

Met diepe droefheid staar ik, met mijne geliefde kinderen en kindskinderen, op het stoffelijk overschot mijner dierbare gade, JOSINA VAN DER WEKKE, die in den ouderdom van 68 jaar, een maand en eenige dagen, plotseling overleed. Hij, wiens wegen ondoorgrondelijk zijn, trooste en sterke mij en mijne kinderen, opdat wij in Zijnen wil berusten.

JAN JANSEN.

☞ *Algemeene Kennisgeving.*

CANDIDAAT VOOR

STADSTREASURER

Aan de Stemgeregtigden der Stad Sheboygan:

De ondergeteekende stelt bij dezen zich zelven eerbiedigIijk voor, als candidaat voor het ambt van stads treasurier, in de aanstaande kiezing van stedelijke beambten.

FRANZ GEELE.

Sheboygan, 22 Maart, 1858.

Publieke Verkooping

Ten huize van GERRIT JAN AREENDS[?], te Gibbsville, op den 15 April e.k., aanvangende des morgens ten 10 ure, van een juk werkossen, drie koeijen en eenig jong vee, benevens een wagen, en wat er verder te voorschijn zal worden gebragt. De tijd der betaling zal in de condities worden bekend gemaakt.

ZEGT HET VOORT!

IJZERGIETERIJ

VAN

JOSEPH KELLER.

Bij dezen maakt de ondergeteekende bekend, dat in zijne IJzergieterij, in de center straat, Sheboygan, te bekomen zijn PLOEGEN, WAGENS, en allerlei LANDBOUW-GEREEDSCHAPPEN en GEGOTEN IJZERWAREN van de beste hoedanigheid en tegen zeer civielen prijs.

JOSEPH KELLER.

Sheboygan, 23 Maart, 1858. n8 tf

[DE KLERK?] VAN SHEBOYGAN COUNTY.

Bij dezen wordt aan de gegadigden berigt gegeven, dat ik op den tweeden Dingsdag van April e.k. zal aanvangen met in mijn kantoor in de stad Sheboygan, staat Wisconsin, in het openbaar bij opbod te verkoopen, zoo veel van de volgende opgegevene stukken lands en lotten als noodzakelijk zal zijn om de taxen, kosten en interesten te betalen, die daarop op dien dag voor het jaar 1857 verschuldigd zijn. De verkooping zal plaats hebben van des morgens ten negen ure af tot des namiddags ten 4 ure van dien dag, en elken volgenden dag, tot dat alles zal verkocht zijn. Afgegeven in het kantoor des schatmeesters, stad Sheboygan, 8 Maart, 1858.

JOHN GEE, Co. Schatmeester.

☞ Wij hebben het voldoende geacht, slechts een uittreksel van gezegde lijst in ons blad op te nemen, en wel van de taxen der towns Holland, Lima, Wilson en Sheboygan Falls.

TOWN OF LIMA, Town 14, Range 22.

Description	Section	Description	Section
und. hf nw qr	1	se qr se qr	19
sw qr se qr	2	sw qr	do
ne qr ne qr	do	ne qr se qr	do
e hf se qr	5	e hf w hf se qr	20
sw qr nw qr	do	nw qr sw qr	26
nw qr nw qr	6	16½ a. in nw qr	do
20 a. on e s. e hf nw qr	6	nw qr ne qr	27
nw qr ne qr	7	33 a. w s. w hf sw qr	30
ne qr ne qr	13	sw qr nw qr	do
35 a. in n hf ne qr	do	n hf e hf ne qr	31
e hf se qr	15	sw qr se qr	do
ne qr ne qr	16	se qr sw qr	do
nw qr sw qr	17	se qr sw qr	32
n hf sw qr	18	ne qr nw qr	33
sw qr sw qr	do	sw qr nw qr	do
e hf ne qr	do	VILLAGE OF HINGHAM.	
e hf nw qr	19	Lot.	Block.
w hf nw qr	do	1	1

TOWN OF HOLLAND, T. 13, R. 22.

Description	Section	Description	Section
w hf nw qr	4	w hf sw qr	10
e hf se qr sw qr	5	sw qr ne qr	do
e 7-10 e hf sw qr	6	n hf nw qr	11
sw qr sw qr	7	sw qr nw qr	do
w hf e hf nw qr	8	6a. in se p. sw qr	
e hf ne qr	do	nw qr	14
nw qr se qr	do	30a. in se p. sw qr	
w hf sw qr	9	sw qr	do
e hf se qr	do	e hf se qr	15
n hf se qr	do	nw qr se qr	16
s hf ne qr	do	s hf sw qr	do
Description	**Section**	**Description**	**Section**
se qr nw qr	do	s hf sw qr	33
ne qr	17	w hf ne qr	34
se qr sw qr	do	w hf se qr	do
n hf se qr	18	nw qr	do
e hf sw qr	do	s hf e hf ne qr	36
w hf ne qr	do	Town 13 Range 23	
e hf ne qr	19	e hf nw qr	4
ne qr ne qr	do	Lots 1 2 3 4	do
e hf sw qr	do	Lots 3 4	8
ne ¼	20	Lot 1	9
se ¼	do	nw qr sw qr	17
nw ¼ sw ¼	do	Lots 1 2 3 4	do
e hf sw qr	do	e hf sw qr & nw qr	
sw qr	21	sw qr	19
nw qr	do	Lots 3	do
e hf nw qr	22	Lot 1	20
e hf ne qr	do	ne qr nw qr	30
se qr sw qr	do	w hf nw qr	do
10a s side s hf n hf		Lots 1 2 3	do
ne qr	23	n part Lot 4	do
e hf w hf se qr	24	Lots 1 2	31
e hf se qr	25	Village of Amsterdam	
nw qr	28	Lots.	Blocks
sw qr	do	5 6 11 12 13	1
se qr	do	1 3 5 7 11 12	2
nw qr sw qr	29	5	3
s hf ne qr sw qr	do	1 2 3	5
s hf sw qr sw qr	do	3 5 9	6
nw qr nw qr	do	7 8 9 10 11 12 13	7
w hf w hf se qr	do	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11	
se qr sw qr	do	12	8
n hf ne qr sw qr	do	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10	
ne qr	do	11 12	10
e hf se qr	32	1 2 3 4 5 6 10 11	11

TOWN OF WILSON, Town 14, Range 23.

Description	Section	Description	Section
lot 1 2	2	e hf sw qr	11
s hf lot 4	do	ne qr nw qr	do
ne qr nw qr	do	lots 1 2	14
nw qr nw qr	do	n hf lot 4 & of sw	
s hf ne qr	do	qr sw qr	do
sw qr	do	s hf lot 4 & of sw qr	
s hf ne qr	3	sw qr	do
nw qr sw qr	do	nw qr	do
n hf n hf ne qr	do	n hf s hf sw qr	15
w h n hf ne qr	do	s hf se qr	do
w 100a of n 160 n hf	4	lot 9	16
n 50 a of w 100 of		s 57⅓ a. ne qr	19
s 180 of n hf	do	nw qr	20
n hf lot 1	5	ne qr	21
e 40 of e 80 a. lot 2	do	se qr	do
115 a. in w p't lot 2	do	ne qr ne qr	23
lot 3	do	se qr ne qr	do
w hf ne qr	6	w hf ne qr	do
n hf nw qr	do	nw qr	do
s hf nw qr	do	sw qr	do
n hf sw qr	do	nw qr se qr	do
lot 7	9	lot 2	27
s hf n hf sw qr	10	nw qr	do
se qr	do	ne qr nw qr	28
lot 1	11	s hf nw qr	29
lot 2	do	se qr ne qr	30
w hf nw qr	do	e hf ne qr	33
se qr nw qr	do	40 a. in n p't lot 2	do
w hf sw qr	do	10 a. in s p't lot 2	do

TOWN of SHEBOYGAN FALLS, T.15. R. 22.

Description	Section	Description	Section
30 a. in sw qr nw qr	2	w hf ne qr	do
nw qr se qr	4	w hf se qr	do
sw qr se qr	do	nw qr and mill	do
nw qr nw qr	do	ne qr sw qr	do
w hf se qr se qr	do	w hf e hf sw qr	23
s hf s hf sw qr	do	s hf se qr	24
w hf sw qr se qr	5	n hf sw qr	do
60 a. in sw qr	6	e 1-16 of se qr n P R	25
3 a. in nw qr sw qr	do	nw qr sw qr sw qr	do
ne qr nw qr	do	⅓ a. s of P. R. e of	
sw qr nw qr	do	W. Lyman's ½ a.	25
w hf w hf nw qr	do	nw qr se qr	26
½ a. in ne cor. nw qr	6	7 a. in se qr se qr	do
nw qr nw qr	7	18 a. in w hf sw qr	do
ne qr nw qr	do	ne qr se qr	do
sw qr nw qr	do	1½ a. in se qr w of	
sw qr se qr	do	Goodell's	do
e 60 a. e hf se qr	8	n hf n hf ne qr	do
w hf ne qr	do	e hf s hf ne qr	do
nw qr	do	n hf s hf ne qr	do
e hf se qr	9	63 a. in w hf nw qr	do
ne qr	do	4 a. in hf se qr sw qr	do
ne qr sw qr	do	4 a. e hf se qr sw qr	do
s hf nw qr	do	4 a. e hf se qr sw qr	do
ne qr nw qr	do	w hf nw qr	27
n hf nw qr nw qr	do	e hf sw qr	do
e hf w hf nw qr	10	se qr sw qr	23
40a. in w hf s hf sw qr	10	50 a. in e ½ ne ¼	
40 rods of e hf sw qr		and in sw qr	do
s 53¼ rods of n		55a. in e hf ne qr	do
hf sw qr	do	7 a. in e hf ne qr sw qr	29
e hf w hf se qr	12	w hf nw qr	do
w hf w hf se qr	do	w hf sw qr	do
e hf se qr	14	s ½ ne qr	31
nw qr sw qr	do	middle ⅓ ne qr	do
nw qr sw qr	15	s hf ne qr nw qr	do
6 a. in sw qr se qr	16	s ⅔ se qr nw qr	do
se qr nw qr	do	n ⅓ se qr sw qr	do
ne qr nw qr	do	5 a. in se cor. sw qr	do
se qr sw qr	do	50 a. in e p't sw qr	do
sw qr nw qr	do	ne qr ne qr	33
10 a. in nw qr ne qr	17	w hf sw qr	do
30 " nw qr ne qr	do	ne qr ne qr se qr	35
1 " nw qr se qr	do	10 a. in n w part	
7 " nw qr se qr	18	ne qr ne qr	35
sw qr se qr	do	27¾ a. of se qr se qr	do
se qr	do	n 1-6 e hf sw qr	do
e hf nw qr	do	n qr w hf se	do
w hf nw qr	do	¾ of sw qr sw qr	do
nw qr	19	3 a. in ne se qr	do
e hf se qr ne qr	20	sw qr	36
e hf ne qr ne qr	do	5 a. in se qr se qr	do
20 a. in w pt se qr		14 a. in se qr se qr	do
ne qr	21	14 a. in se qr	do

VILLAGE OF SHEBOYGAN FALLS.

Lot	Block	Lot	Block
3 and w ½ 10	1	6	12
1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12	2	5 7 8	16
1 2 3 4 5 6 9 10 11 12	4	1 2 3 10	17
3 4	5	e hf 1 & 2	18
8	6	nw 1-6 12	do
4	7	3 4 & nw 10 ft 12	do
e hf 5 and 6	8	6 7	do
s one-third 7	do	1 & 19 & n hf 2 & 13	20
s one-third 8	do	3 & 12 & s hf 2 and 13	do
2, 4 5 6	10	8 9 10 11	do
Lot	**Block**	s ½ 11	
all	21	s ½ 9 10 11 and all of 19	
1	22	9 a. in 44	
5	23	55 ft front of 14	
s one-third 1	24	all of 15	
middle ⅓ of w ½ 2	do	part in 19	
w hf 5	do	60 ft n side of 19 & 13	
4 5	26	a. in out lots 20 & 22	
1 2 3 4 5 6	29	e two-thirds out-lot 21	
5 6 7 8	38	10a in out lot twenty-3	
5 6	40	1 2 3 4 6 in out lot 21	
4 5 6	41	qr acre in out lot 26	
one, twelve,	42	3 5 6 in out lot 30	
1 2 3 4 5 6 7 8 9 10		middle qr do	31
11 12	43	2 5 do	32
1 2 3 & 26 ft of 4	44	*Lyman's Addition.*	
s hf 1 and two	45	Lots	Block
n hf 1 and two	do	1 2 3 4 8 9 10 11 12 13	
4 9	49	14 19 20 22	1
11 twelve	51	1 2 3 4 8 9 10 11 12	2
1 2 3 4 5 6	52	1 2 3 & w 1-3 17	3
10 11 12	53	4 5 6 7 8 9 10 11 12 13	
1 2 6 7 8 9 10 12	54	14 16 and s ½ 17	do
OUT LOTS.		15	do
ne 66 ft two	[illegible]	3 4	4
middle 66 ft two	[illegible]	1 2 3 4 6 6 7 8 9 10 11	
mid. 396 ft 2 & e 1000	3	13 16	6
w 80 ft 5	[illegible]	1 2 3 4 5 8 9 10	7
all of 6 & ⅙ of 7		all	8
s 30 ft of 7		15 a. s of	do
n hf 8		all	9

Kennisgeving!!

Tot het private leven terug gekeerd zijnde, zal ik mij voorloopig onledig houden met het waarnemen van alle Zaken verbonden aan het **Notarisschap**, en dezelve met de meeste getrouwheid uitvoeren.

Diegenen, die iets van mij te **vorderen** hebben, gelieven daarvan opgave te doen, en betaling te komen ontvangen, terwijl ik elk en een iegelijk op het dringendste verzoek zijn **verschuldigde** aan mij te voldoen [zoo van **inteekeningsgelden** die voor den 1 Februarij zijn ingegaan, als anderzins] voor den 1 April e.k., daar zij na dien tijd kosten zullen krijgen, wenschende eerst al mijne zaken te regelen, om bij leven en welzijn in Mei aanstaande voor eenige maanden naar Nederland te vertrekken.

JACOB QUINTUS.

Sheboygan, 1 Maart 1858.

NAAR NEDERLAND!

De ondergeteekende neemt de vrijheid, zijnen landgenooten langs dezen weg zijne diensten aan te bieden, ter verrigting van zaken in eenig gedeelte van Nederland, naar hetwelk hij bij leven en welzijn den 15 Mei van New York zal vertrekken, om in September dezes jaars terug te keeren.

Ik belast mij met het **uitbetalen of ontvangen** van gereed liggende **gelden**, en bezorg elke andere **commissie** welke men mij wil opdragen, **stipt en eerlijk**, voor eene billijke belooning en vergoeding van uitgaven.

J. QUINTUS,
Notaris en Zaakwaarnemer.

Sheboygan, 22 Maart 1858.

GEEFT ACHT!

Farmers, bouwt rood mostaard zaad: gij kunt het voor eenen goeden prijs verkoopen aan W. K. MULDER, mostaard fabrikant in town 14.

THE NEW YORK

STEAM SAW-MILL

AND

MACHINE COMPANY.

CAPITAL $250,000.

THIS company has been organized with the above capital for the purpose of supplying the demand for the

COMBINATION

PORTABLE STEAM SAW-MILL,

AND OTHER IMPROVED MACHINERY.

They have purchased the entire machinery business heretofore carried on by J. M. Emerson & Co., also the Montgomery Works at Yonkers, on the Hudson, near this city, and with the experience and facilities combined in its organization are prepared to furnish machinery of all kinds at more liberal rates, than has ever been offered at any other establishment.

THE COMBINATION SAW-MILL was patented October, 1856, and is now generally acknowledged to be the cheapest, most practical, and efficient lumber manufacturing machine in the world. A large number of them are in successful operation in different sections of this country, Canada, Cuba, and South America, and wherever their merits have been tested they are being adopted by lumber manufacturers in preference to all other mills.

The following letter expresses the general opinion of those who are using the Combination Mill:

Messrs. EMERSON & Co.—Gentlemen: I have tried the saw-mill purchased of you, and will say that it performs well, and more than meets my expectations. I am well pleased with its performance. I set it up on a small stream that afforded constant water about as thick as my little finger, which was much more than sufficient to supply the boiler. We are able to cut 3,000 feet of beautiful lumber in 12 hours, with something less than one cord of wood. It is the very thing we have so much needed in our country for a long time. With a little trouble and expense, we are able to move it from five to ten miles per day, and set it up in the heart of the timber, which saves the great burden of hauling the logs a long distance to the mill.

Yours, respectfully, JESSE KERR, JR.,
Louisville, Tenn.

The Company has purchased LUND'S PATENT FEED ARRANGEMENT, which is illustrated and described in the Scientific American for October 24. This adds greatly to the efficiency of the mill.

THE COMBINATION MILL, with all the recent improvements, and steam power of 15 horses, is capable of sawing from 3,000 to 4,000 feet in twelve hours, and is sold for $1,650.

THE NEW YORK CIRCULAR SAW-MILL Is manufactured only by this Company. It is of superior construction, and sold for 25 per cent less than other mills of no greater capacity. A mill with 36 to 54-inch saw can be sold for $450 to $500, and with a 20 horse engine and boiler is sold for $2,200.

Steam Engines and Boilers; Engines of from one to one hundred horse power; Locomotive, Tubular, Flue and Cylinder Boilers furnished at greatly reduced prices from former quotations.

Drawings, with plans and specifications for buildings and machinery, furnished gratis to our customers.

Competent mechanics are sent out to put up and set in operation our machinery, when required.

We also manufacture Shingle Machines, Planing Machines, Sugar-mills, and Machinery in general.

Special attention paid to getting up Shafting and Pullies for manufactories, and all kinds of Mill-Wright work.

This Company is selling in great numbers a Patent Conical Burr-Stone Mill, for flour, corn-meal, and all kinds of feed, which is pronounced by experienced millers, both in this country and Europe, the best mill ever constructed. It will grind more grain in the same time, and with half the power, of any mill of the same price in the market.

We also furnish other styles of Grist-Mills, when required.

J. M. EMERSON & Co., Agents,
No. 371 Broadway, New York.

n1

OTTEN'S BRICK BLOCK.

Bij wien gevonden wordt de grootste en

ALLERWENSCHELIJKSTE VOORRAAD VAN

MODEWAREN EN

NIEUWE GOEDEREN

—BIJ—

C. T. MOORE,

—IN—

MANUFACTUREN,

Die ooit het publiek is aangeboden. Bestaande uit

Kleederen belegsels, by	C. T. Moore.
Nieuw modische challies, by	C. T. Moore.
Nieuw modische mousselines, by	C. T. Moore.
Nieuw modische bareges, by	C. T. Moore.
Nieuwe Zwitsersche mousselines, by	C. T. Moore.
Nieuwe reiskleederen, by	C. T. Moore.
Nieuwe Fransche katoenen, by	C. T. Moore.
Nieuw modische lustres, by	C. T. Moore.
Nieuwe effen zijde, by	C. T. Moore.
Nieuwe gewerkte zijde, by	C. T. Moore.
Nieuwe neteldoeksche japonnen, by	C. T. Moore.
Nieuwe barege, by	C. T. Moore.
Nieuwe gebrocheerde Shawls, by	C. T. Moore.
Nieuwe stella shawls, allerhande, by	C. T. Moore.
Nieuwe kaschmire shawls, by	C. T. Moore.
Nieuwe Parasols, by	C. T. Moore.
Nieuw borduurwerk, by	C. T. Moore.
Geborduurde kragen, by	C. T. Moore.
Geborduurde mouwen, by	C. T. Moore.
Geborduurde kanten, by	C. T. Moore.
Nieuw passement, by	C. T. Moore.
Nieuwe zakdoeken, by	C. T. Moore.
Fraaije Mantilles, by	C. T. Moore.
Fraaije hoeden, by	C. T. Moore.
Fraaije linten, by	C. T. Moore.
Fraaije neteldoeken, by	C. T. Moore.
Fraaije goederen, van allerlei soort, by	C. T. Moore.
Kousen voor dames, by	C. T. Moore.
Kousen voor jonge jufvrouwen, by	C. T. Moore.
Kousen voor heeren, by	C. T. Moore.
Kousen voor jongens, by	C. T. Moore.
Goedkoop bedkatoen, by	C. T. Moore.
Goedkoop laken, by	C. T. Moore.

Alles voor den LAAGSTEN PRIJS te koop bij

C. T. Moore. 26tf

Laarzen & Schoenen

Vrouwenschoenen, Laarsjes, overschoenen, enz. Mans laarzen, schoenen en overschoenen. Meisjes, jongens en kinder schoenen in allerlei soorten en stoffen, kunnen verkregen worden in

C. T. Moore's Goedkoopen Winkel,
IN OTTEN'S BLOCK.

TAPIJTEN! TAPIJTEN!

TAPIJTEN.—Van allerlei kleur en hoedanigheid, effen, gebloemd of geruit, geolied doek en dekens, bij C. T. MOORE.

BEHANGSEL PAPIER.—De grootste en goedkoopste voorraad behangsel papier in de stad, bij C. T. MOORE.

Aardewerk, glas en porcelein voor getrouwden en ongetrouwden, bij C. T. MOORE.

AZIJN, TERPENTIJN, LIJNOLIE, LOOD WIT en TABAK bij C. T. MOORE.

1858. Nieuwe voorraad van Goederen. 1858

De ondergeteekenden maken hiermede hunnen vrienden en het publiek in het algemeen achtingsvol bekend, dat zij

In hun nieuw Steenen Gebouw,

hunnen winkel op nieuw gevuld hebben en thans weder ruim gesorteerd zijn, in

GROCERIJEN & PROVISIEN,

Glas- en Aardewer , Vensterglas, Verwstoffen, Houten waren en Ster e Dran en in soorten,

en welke goederen in den groot- en klein-handel tegen uiterst lage prijzen zullen verkoopen. Daar wij onze waren regtstreeks uit het Oosten ontvangen, hopen wij onze begunstigers zoo prompt en civiel te kunnen bedienen, als eenige andere winkel in Sheboygan.

Voor allerlei producten betalen wij de hoogste prijzen.

Sheboygan, 2 Febr. 1858. JOSEPH SCHRAGE & Co.

F. LAWRENCE'S

IJZERWINKEL.

SLOTEN, HENGSELS, POMPEN,
MESSEN, VORKEN & LEPELS.
Schoppen, Kettingen,
SPIJKERS, GLAS,
GEWEREN,
Bijlen, Zagen,
IJZER & STAAL.

KACHELS

in alle soorten en waarvoor wordt ingestaan.

Artikelen van goed, dik geslagen ijzer.

OOK IS ALDAAR EEN BLIKWINKEL.

Dit is de goedkoopste en beste plaats te Sheboygan om ijzerwaren te koopen.

F. LAWRENCE.

Deze winkel is in "Otten's Brick Block," alwaar Hollandsch wordt gesproken. 43tf

AAN

LANDBOUWERS!

LYMAN & SULLY

Bieden te koop, een zeer

GROOTEN VOORRAAD KOOPWAREN,

In het groot of in 't klein, tegen

LAGE PRIJZEN,

Voor Contant Geld of Producten.

WIJ ZULLEN NIET ONDERKOCHT WORDEN DOOR EENIGEN WINKEL IN SHEBOYGAN COUNTY,

en willen de hoogste prijzen betalen voor alle soorten van Producten, in ruiling voor winkel-goederen.

Gaat aan bij LYMAN & SULLY,

het eerste wat gij doet, zoodra gij weder te Sheboygan komt.

LYMAN & SULLY.

Sheboygan, 20 Nov. 1857. 3m409

COD-VISCH, Makreel en Wit Visch, opzettelijk voor huishoudelijk gebruik, bij C. T. MOORE.

3000 Gallons AARDEWERK, EMMERS, TOBBEN en HOUTENWAREN, en vele andere benoodigdheden voor de boerderij bij C. T. MOORE.

PERZIKEN.—Heel of in stukken. Gedroogde appels—voor welker zwelling wordt ingestaan. Pruimen, krenten, rozijnen en gember, om gember thee van te maken, bij C. T. MOORE.

1000 STADSLOTTEN TE KOOP OP LIGTE voorwaarden. L. C. GURY.

Allerhande soorten van "Blanks" te koop in de *Nieuwsbode* drukkerij.

Komt en rekent af!

Al degenen, die mij iets verschuldigd zijn, worden hiermede vriendelijk en dringend uitgenoodigd, om hetzelve voor den 1 Maart e.k., op de eene of andere wijze te komen voldoen, of er noten voor te geven met interest—

waardoor onkosten vermeden zullen worden.

Ik wenschte eene verandering in mijne zaken te maken, die eene geheele opmaking mijner boeken vordert. Zij derhalve, tegen welke ik vervallen noten heb, zullen mij zeer verpligten, door betaling van slechts een gedeelte derzelven, daar ik eenige noodzakelijke schulden heb te voldoen.

L. H. VAN SPANCKEREN.

LET WEL!!

Zij, die ik na den 1sten Maart e.k., genoodzaakt zal zijn op kosten te jagen, kunnen dit aan eigen schuld toeschrijven, daar ik genegen ben diegenen, van welke ik vertrouwen kan dat zij wel willen, doch niet kunnen, behoorlijk uitstel van betaling te geven. Ik neem in betaling voor verschuldigde gelden, alsmede voor winkelgoederen aan: goede *tarwe, haver, flour* en *corn*, waarvoor de hoogste marktprijs zal gerekend worden. L. H. VAN SPANCKEREN.

Pella, Iowa, 23 Jan. 1858. 2m1.

GRAAN BENOODIGD

Wij willen onze Goederen verkoopen voor TARWE, HAVER, ROGGE, KOREN, GRASZAAD of SPEK.

LANDBOUWERS:

Het is nu een goede tijd om te betalen voor hetgeen gij koopt.

Wij willen bovengenoemde artikelen ook in betaling aannemen, tegen eenen billijken prijs, voor schuldbekentenissen en rekeningen, die vervallen zijn, of weldra vervallen zullen.

LYMAN & SULLY.

Sheboygan, 20 Nov. 1857. 3m409

THE FAMILY DOCTOR, (HUISARTS)
is een boek, dat elk huisgezin noodig heeft.
THE FAMILY DOCTOR,
is in eene duidelijke taal geschreven.
THE FAMILY DOCTOR,
is vrij van geneeskundige uitdrukkingen.
THE FAMILY DOCTOR,
bevat de genezing van ziekten in allerlei vormen.
THE FAMILY DOCTOR,
is uit eene nauwkeurige opmerking getrokken.
THE FAMILY DOCTOR,
is na eene veeljarige ondervinding geschreven.
THE FAMILY DOCTOR,
is door talrijke platen opgehelderd.
THE FAMILY DOCTOR,
toont aan hoe de gezondheid te bewaren.
THE FAMILY DOCTOR,
toont aan hoe de zieken te behandelen.
THE FAMILY DOCTOR,
toont aan hoe de ziekenkamer in te rigten.
THE FAMILY DOCTOR,
toont aan hoe kinderen te genezen.
THE FAMILY DOCTOR,
toont aan hoe mannen en vrouwen te genezen.
THE FAMILY DOCTOR,
toont aan hoe wonden te behandelen.
THE FAMILY DOCTOR,
handelt over ziekten, die aan vrouwen eigen zijn.
THE FAMILY DOCTOR,
is bijna onmisbaar voor moeders.
THE FAMILY DOCTOR,
moest door elken jongeling bestudeerd worden.
THE FAMILY DOCTOR,
bevat vele aanbevelingen van geneesheeren.
THE FAMILY DOCTOR,
is het voor agenten verkoopbaarste boek, dat is uitgegeven.
THE FAMILY DOCTOR,
zal franco aan elk adres verzonden worden, als men den prijs $1,25 zend aan JOHN E. POTTER, Uitgever, 617 Sansom street, Philadelphia. n1

☞ *Agenten gevraagd in alle streken des lands.*

gevoel van zwaarte, angst en onzekerheid was verdwenen.

HOOFDSTUK VI.

Met eenen bewonderingswaardigen tact, zoo als men van eenvoudige handelslieden en burgers naauwelijks verwacht had, nam het veiligheids comité, onder voorzitting van den waardigen Jakob van Leisler en geregeld door den wijzen secretaris Henry Milbourne, de teugels der regering over stad en provincie New York in handen. Onder trompetgeschal kondigde de president, door zijne ambtgenooten omringd, van het hooge stellaadje, dat op het tegenwoordige Bowling Green was opgeslagen, aan de duizenden, die zich daar vergaderd hadden, Willem en Maria als koning en koningin van Engeland af. Een driewerf hoera, in de volste vaderlandslievende geestdrift uitgeroepen, was het antwoord. Feestelijke omgangen, parades der militie, gebeden in de kerken voor het welzijn van het regerend paar werden verordend en gehouden, en met vollen ijver nam Leisler de gewigtige pligten eens provisionelen gouverneurs der provincie op zich. Hij schreef te gelijk eigenhandig aan den koning, verhaalde in dezen brief hoe zich de zaken te New York hadden toegedragen, en deed rekenschap van het geld, dat hij in het fort voor handen had gevonden, en hoe hij daarmede ten zuinigste wilde handelen, waarbij hij tegelijkertijd Zijne Majesteit verzocht, zoo spoedig mogelijk eenen gouverneur te benoemen, aan wien hij zijn gezag kon overgeven, om zich dan weder in zijnen bescheiden staat van vlijtig burger en handelsman te kunnen terug trekken. Hij was, gelijk reeds gemeld is, een geacht man en outving van de bevolking van New York in zijne bemoeijingen ijverige ondersteuning. De militie compagnien betrokken beurtelings het fort en andere militaire posten, die zij in zoodanige omstandigheden noodig achtten. Alles ging zijnen geregelden gang. Sir Francis Nicholson was met het Fransche schip afgezeild, en de heeren van den raad van tienen, ziende dat hun werk te New York was afgeloopen, hadden de stad verlaten, om verdere aanwijzingen af te wachten, en zich naar Albany begeven.

Velen, die voor hardnekkige Jacobeinen te boek stonden, waren hen daarheen gevolgd, en zoo scheen er rust en vrede en orde te New York te zijn binnengetrokken; maar het was niet zoo geheel het geval. Van Albany kwam het berigt, dat de raad van tienen aldaar eene groote volksvergadering had belegd, in welke wel is waar Willem en Maria als beheerschers van Engeland en de Engelsche provincien waren afgekondigd, maar te gelijker tijd tegen het gezag van Jakob van Leisler, als provisionelen gouverneur, geprotesteerd was; doch die berigten gingen ook verder en behelsden, dat die afkondiging geene opregte maar slechts om tijd te winnen was geweest, daar in het geheim alle maatregelen werden genomen, om de provincien voor den verdreven Jakob te behouden, en dat men daarbij voornamelijk het oog had op New York, dat vooral van zijn besturend veiligheids comité moest beroofd worden. Men sprak bepaaldelijk van eene tegenomwenteling te New York, sprak van geheime vereenigingen en zamenkomsten der katholieken, noemde de hoofdbestuurders der zamenzwering, en wist ook, dat deze eene algemeene slagting onder de protestanten of Orangisten, met eene bijzondere voorkeur der leden van het veiligheids comité als offers, in hun schild voerden.

Dit moest worden voorgekomen. De oproerige Jacobeinen moesten van Albany worden verwijderd; de kleine stad, benevens

vijftigste jaar steeds slechts koopman geweest! — Regtschapenheid, goede wil en geestkracht worden hem echter door niemand ontzegd en wie weet, hoe zich menigeen zijner scherpe beoordelaars in zijne plaats zou gedragen hebben!

Jakob van Leisler en zijne handelsvrienden waren door de krijgsmuzijk en den volksoploop op het Hanover plein aan de ramen gelokt; zij vernamen dan ook iets van de aanspraak van sir Henry Milbourne, maar de afstand was te groot, de menschen waren niet stil genoeg, en met nieuwsgierige belangstelling zagen de in de zaal vergaderden de binnenkomst der vier kapiteins der New Yorksche militie te gemoet.

Zij behoefden niet lang te wachten.

"Wat heeft het uitrukken der compagniën te beteekenen?" vraagde Jakob van Leisler, zijnen behuwdzoon te gemoet tredende.

"De gansche stad is door de ingekomene berigten in onrustige beweging," antwoordde Henry Milbourne, "ik was getuige van eenige zeer dreigende tooneelen—ik bevond mij juist in de boven Beaver straat, toen in het fort de trommels werden geroerd en er lieden kwamen aanloopen met het berigt, dat het Fransche schip beweging maakte, om de piers te naderen.—'Men wil alle protestanten ombrengen,' riep er een. Toen stortten mannen en vrouwen, met oude geweren, poken, tangen, en wat er slechts voor de hand lag, gewapend, uit de huizen en riepen: 'Neder de Jacobeinen! Slaat dood de papisten!' Gij weet dat er in die straat grootendeels Hollanders wonen; maar men kende mij als uwen behuwdzoon en zoo gelukte het mij, deze uitbarsting te onderdrukken. Ik zeide hun, dat het bewaren der veiligheid de zaak der militie was, en dat deze terstond bijeen zou worden geroepen. Om echter mijnen woorden gestand te doen, trad ik de woning van den looijer John van Broecken binnen. Deze is tamboer bij mijne compagnie. Ik beval hem, met eenen roffel de lieden bijeen te roepen; doch weldra was hij niet de eenigste—door al de straten dreunde de oproeping, en eer er een half uur verloopen was, waren alle vijf de compagnien vergaderd. Wij zijn nu hier, om naar uwe verordeningen te hooren: gij zijt onze senior; wij zullen uwe bevelen gehoorzamen."

Kapitein Henry Milbourne had zijne aanspraak geeindigd en zag zijn behuwdvader vragend aan. Ook de blikken der overige kapiteinen, en die der aanwezige handels vrienden waren op Jakob van Leisler gerigt. Was het dus wel te verwonderen, dat deze voor het oogenblik geheel van zijn stuk was! Hij, de bedaarde, nijvere New Yorksche handelsman, met een goed gedeelte aangeërfd Hollandsch bloed in zijne aderen, die tot dus verre slechts bij feestelijke gelegenheden de compagnien militie als senior gecommandeerd had, moest nu plotseling krachtige maatregelen nemen, moest misschien de bestuurder van eenen opstand zijn, die er bijna als eene omwenteling uitzag. Het is niet te verwonderen, dat hij verrast was, dat hij met de hand over het hooge voorhoofd streek, dat hij den blik, als in diep nadenken verzonken, op den bodem vestigde, en geene woorden voor een gepast antwoord vond.

"Wij moesten sir Francis Nicholson vragen, hoe de berigten, die hij bekomen heeft, luiden," meende mijnheer van Broeckman.

"Deze zal ons bezwaarlijk de waarheid zeggen," voerde hem mijnheer van Rotterveld te gemoet.

"Dan moesten wij hem vragen, of hij

Mengelwerk.

Beroemde Echo's. — Een der beroemdste echo's bewoont den Oybin bij Zittau, alwaar de slag van eene afgeschotene pistool van acht tot tienmaal weergalmt. Van eene meer eigenaardige soort is de echo tusschen Bingen en Coblenz. Deze herhaalt elk geluid niet alleen zeven maal, maar, al wordt het nog zoo zacht gesproken of gezongen, steeds luid, duidelijk en, wat het belangrijkste is, beurtelings nu eens als of het van digt bij, dan weder als of het van verre kwam, even als eene windharp. Voornamelijk heeft Schotland zeer vele schoone echo's. In de erfbegraafplaats der familie Abercorn, in het graafschap Renfrew, bestaat eene uitstekend schoone en romantische echo. Als de deur der kapel gesloten is, gelijken de geluiden op het gerommel des donders. Een eenige muzikale toon daalt trapsgewijze door eene menigte van echo's af, tot deze eindelijk in een zacht en betooverend gemurmel wegsterven. Terwijl de uitwerking van een eenig instrument reeds heerlijk is, geeft het te samen spelen van meerdere instrumenten een waarlijk hemelsch genot, liefelijk en zeer roerend te gelijk, zoo als men zich de muzijk der spheren zou kunnen voorstellen.

In de nabijheid van Woodstock in Engeland moet vroeger eene echo, des daags zeventien, en des nachts twintig lettergrepen herhaald hebben. De meesten, die in Ierland gereisd hebben, hoorden van het Adelaars nest bij Mucross Abbey, aan de oevers van het meer Kilnary, gewagen. Deze beroemde rots is van eene verbazingwekkende echo bewoond. Klinkt de waldhoorn of de herdersfluit, dan wordt dit door honderden echo's beantwoord. Valt er een enkel schot, dan rollen de zwaarste donderslagen van rots tot rots en gaan in een eindeloos gerommel in de verste bergen verloren. Bekend is ook de echo in het praalgraf van Metella, de echtgenoot van Sylla, die elken toon vijf maal en in verschillende toonsoorten herhaalt.

Een Engelsch reiziger beweert, in de nabijheid van een adelijk gebouw, ongeveer een uur van Milaan, eene echo te hebben gehoord, die den slag van eene afgeschotene pistool 56 maal herhaalde, ofschoon de lucht nevelig en derhalve voor dergelijke proeven niet te geschikt was. Eerst volgden de herhalingen zeer snel op elkander, maar de tusschenpoozingen werden in verhouding grooter, naarmate het geluid zwakker werd. De bewonderenswaardige echo zal wel niet in het plan des bouwmeesters hebben gelegen; maar zij is ontstaan door twee evenwijdig loopende muren van eene aanmerkelijke lengte, tusschen welke het geluid heen en weder wordt geworpen, tot het geheel verbruikt en uitgeput is. Het geluid van een enkel muzijk instrument moet op deze plaats naar een sterk bezet concert gelijken.

Een hond en kat geschil gelukkig bijgelegd.—Julia Dinsmore, een ongehuwd juffertje van twee en dertig jaar, logeerde sedert eenigen tijd in een zeer fraai logement in de achtste straat, en haar voornaamste troost bestond in het gezelschap van haren kater, *Lord Mortimer* genaamd, het eenigste mannelijke wezen, dat zij ooit dulden kon. Nog maar weinige weken geleden nam Abraham Stubley, een vrijgezel van veertig jaar, zijnen intrek in hetzelfde logement, en bragt eenen dashond mede, dien hij *Generaal Bolivar* genoemd had. Oogenblikkelijk scheen er tusschen jufvrouw Dinsmore en den heer Stubley een wederkeerige afkeer te ontstaan. De laatste zeide tot iemand uit hetzelfde huis, dat het hem speet ergens gekomen te zijn, waar zich "zulk eene zure oude meid" bevond, en Julia zeide tot de vrouw des huizes, dat als "die vuile oude vrijer" niet spoedig weg ging, zij verpligt zou wezen naar een ander kosthuis te zoeken.

Er begonnen spoedig vijandelijkheden tusschen den kater en den dashond, daar de aristocratische titel, dien de eerste droeg zich slecht met de republikeinsche geneigdheid van *Bolivar* scheen te verdragen. Gisteren, toen *Lord Mortimer* den trap opging, kwam zijn hondsche vijand achter hem, en beet verraderlijk een duim of drie van zijnen staart, waarop zijne lordschap zich met een groot geschreeuw omkeerde en den generaal eene gevaarlijke krab in het linkeroog gaf. Jufvrouw Dinsmore, het kwaad ontdekkende, dat haren lieveling gedaan was, besloot het niet langer te dulden, en, haren hoed opzettende en haren doek omslaande, begaf zij zich op weg naar den mayor, om over Stubley's hond te klagen. Door een vreemd toeval had Abraham hetzelfde plan gemaakt aangaande jufvrouw Dinsmore's kat. Het schijnt bij onze medeburgers eene algemeene dwaling te zijn, te veronderstellen dat een mayor alles kan in orde brengen.

Aldus gingen de beleedigde oude vrijer en vrijster bijna te gelijker tijd op dezelfde boodschap uit; en bespeurende dat zij beiden denzelfden weg gingen, deelden zij elkander hun plan mede. Stubley gaf zijne liefde voor den dashond te kennen, door te verklaren, dat hij op aarde niets anders had, om zijne genegenheid aan te bewijzen. Dit roerde het gemoed van jufvrouw Julia, die toestemde, dat haar eigen gevoel er zeer veel op geleek. Er volgde een lang en belangrijk gesprek, en beide partijen kwamen eindelijk overeen, den mayor te bezoeken, maar met een geheel ander plan, dan dat waarmede zij waren uitgegaan. Stubley kocht onder weg eenen gouden ring, en het paartje werd door het huwelijk vereenigd, toen zij in het policie geregtshof waren aangekomen. Abraham vond het goed zijnen hond weg te doen, en Julia hare kat, daar zij beiden er uitmuntende plaatsvervangers voor vonden, en daarom waarschijnlijk geen van beiden behoefte aan eenen vierbeenigen lieveling zouden gevoelen.—*Philadelphia Press.*

Schilders rekening —Het volgende is eene vertaling uit een oud Fransch nieuwsblad. Het is eene rekening, die in 1710, door Jacques Barbou, decoratie schilder, bij den pastoor der kerk van Barville werd ingeleverd:—

"1. De tien geboden verbeterd en gevernist.
2. Pontius Pilatus opgeknapt, en een lint om zijn' hoed gedaan.
3. Eenen nieuwen staart aan den haan van Sint Petrus gezet, en zijne kam gerepareerd.
4. Den goeden dief aan het kruis gehecht, en eenen nieuwen vinger aan hem gemaakt.
5. Het oog van den engel Gabriel hersteld.
6. Den knecht van Cajaphas, den hoogepriester, gewasschen, en zijne wangen rood gemaakt.
7. De hemelen vernieuwd, twee starren bij gemaakt, de zon verguld en de maan gewasschen.
8. De vlammen van het vagevuur opgehelderd, en verscheidene zielen hersteld.
9. Het vuur der helle vernieuwd, Lucifer eenen nieuwen staart aangezet, zijnen linkerklaauw gerepareerd, en verscheidene kleederen voor de veroordeelden gemaakt.
10. Een nieuwe rand om den mantel van Herodes, twee nieuwe tanden ingezet en zijne pruik weder in orde gebragt.
11. De lederen broek van Amos gelapt, en twee knoopen aan zijn buis gezet.
12. Nieuwe slopkousen voor Tobias en een nieuwe draagriem voor zijn' reiszak.
13. De ooren van Bileams ezel schoon gemaakt, en zijne hoeven vernieuwd.
14. De oorringen in Sarah's ooren hersteld.
15 Een nieuwe bikkelsteen in Davids slinger, Goliath's hoofd grooter gemaakt en zijnen voet verder naar achter gezet.
16. Nieuwe tanden in het ezels kakebeen in Simsons hand.
17. Den bodem van Noachs ark gepikt.
18. Den verloren zoon een nieuw hemd aangedaan.

Totaal 70 livres, 06 sols."

Vragen, die een jongman zich zelven moet doen, eer hij trouwt.—

1. Bemint gij den persoon uwer bruid, of hare inborst?
2. Bezit gij vastheid van karakter genoeg, om uwe overtuiging zelfs tegen de smeekingen eener vrouw te kunnen handhaven, en aan de andere zijde weder, om uwe vrouw de knorrigheid, die gij buiten 's huis hebt opgedaan, niet bij het te huis komen te laten gevoelen?
3. Kunt gij op het eten wachten?
4. Kunt gij onder het geschreeuw van kinderen werken, lezen enz.?
5. Kunt gij eenen nacht slapeloos doorbrengen, zonder des anderen daags knorrig te zijn?
6. Kunt gij uwe vrolijke kameraden voor altijd "goeden nacht" zeggen?"
7. Kunt gij u met het laatste woord op een na te vreden stellen?
8. Kunt gij in uw humeur blijven, als het waschdag is?
9. Kunt gij tegenspraak verdragen, als gij weet, dat gij gelijk hebt?
10. Kunt gij een kind op den arm nemen en bedaard blijven terwijl het schreeuwt?

Kunt gij u zelven deze tien vragen goed beantwoorden, trouw dan.

Waarom de katten hare gezigten na in plaats van voor het eten wasschen.—Eene kat ving eens eene musch, en was op het punt die te verslinden, toen de musch zeide: "geen fatsoenlijk mensch eet, voor hij eerst zijn gezigt heeft gewasschen." De kat, door die aanmerking getroffen, legde de musch neder, en begon haar gezigt met hare klaauw te wasschen, doch de musch vloog weg. Dit hinderde poes geweldig en zij zeide: "zoo lang als ik leef zal ik eerst eten en daarna mijn gezigt wasschen," en tot den huidigen dag doen alle katten zoo.

Agenten voor den Nieuwsbode.

Amsterdam, Wis.—A. Blokdijk.
Oostburg, Wis.—A. van de Wall.
Sheboygan Falls.—J. Brugman.
Milwaukee.—D. J. Doornink.
Alto, Wis.—J. Lendaal.
Chicago, Ills.—F. Pandeloop.
Hope, Ills.—G. van der Hyde.
Thornton, Ills.—M. Jansen.
Keokuk, Iowa.—D. Gleijsteen.
Pella, Iowa.—J. Muntingh.
Cincinnati, Ohio.—C. M. Braam.
Cleveland, Ohio.—H. Ochsner.
Kalamazoo, Mich.—J. Hoekzema.
Holland, Mich.—J. van de Luyster.
Zeeland, Mich.—R. M. de Bruin.
Grand Haven, Mich.—P. van den Berg.
Grand Rapids, Mich.—C. Steketee.
Buffalo, N. Y.—Mr. Smallenburg.
Rochester, N. Y.—A. de Vos, Jr.
Albany, N. Y.—
New York City.—
Paterson, New Jersey.—L. Kwik.

Zij die wenschen in te teekenen, hebben zich slechts bij bovengenoemde agenten aan te melden, of het [illegible] per jaar, in eenen brief te sluiten, met duidelijke opgave van naam en adres, en denzelven te zenden aan

[illegible] Sheboygan, Wis.

Agenten worden gevraagd voor de nog openstaande plaatsen, [illegible]

DE NIEUWSBODE KOST VOOR NEDERLAND $2,50 PER JAAR; $2,00 IN ZES MAANDEN; ENKELE NOMMERS 5 CENTS.

Kleine sommen geld, [illegible] EEN en DRIE cents, van laatstgenoemde [illegible] in betaling worden aangenomen.

[illegible]

NB.—[illegible] voor 25 Cents.

[illegible]

Willem van Oranje als koning erkennen wil," zeide George van Kortlandt.

"Daarop zou kapitein Jarvis met de bezetting des forts en de kanonnen des Franschen fregats het antwoord geven," antwoordde de krijgshaftiger gezinde Abraham Schuiler een weinig spotachtig.

"En wat hebben wij dan het beste te doen?" vraagde Jakob van Leisler.

"Dat, wat de stad Boston gedaan heeft," zeide thans eene vrouwenstem.

De beraadslagende mannen zagen om. Daar stond Katrina, Milbourne's echtgenoot. Hare gestalte had reeds op zich zelve iets ontzagwekkends, maar heden scheen dit in eene dubbele mate het geval te zijn. De scherpzinnige vrouw zag het gewigt van het oogenblik in; zij begreep dat marralen, besluiteloosheid, wankelende maatregelen slechts onheil konden aanbrengen. Tot hier toe had zij, met eenig vrouwenwerk bezig, achter in de kamer gezeten; haar levendige geest liet haar bij het wijfelen der waardige burgers niet langer meer bedaard blijven—zij was opgesprongen en de beraadslagers genaderd.

"Boston heeft de koninklijke beambten af, en zelf gekozenen in hunne plaats, voorloopig als eenen veiligheidsraad, tot de bekrachtiging van Willem van Oranje, thans koning van Engeland, aankomt. De gansche stad is onder de wapenen, de militie houdt het fort bezet en Willem en Maria zijn als heerschers van Engeland en alle Engelsche provincien afgekondigd. Hetzelfde hebben Massachusetts en Connecticut gedaan—hetzelfde moet ook New York doen. Zoo worden de regten der Engelsche natie voor gevaar, bewaard; zoo zal de protestantsche vrijheid, na lange worsteling, eindelijk triomferen en voor altijd aan de absolute magt in staat en kerk een einde maken. Draalt niet, burgers, Engelschen, vrije mannen, met het voorbeeld van Boston te volgen.

Katrina had met wegslepend vuur gesproken. Het scheen, als of dit vuur zich plotseling aan de mannen had medegedeeld, als of nu alle twijfel, wat te doen en hoe te handelen, verdwenen was. Snel werd er tot het opmaken van een veiligheids-comité overgegaan. Twaalf voor knappe burgers te boek staande mannen, werden daartoe verkozen; Jakob van Leisler werd eenstemmig tot president, en Henry Milbourne tot secretaris benoemd, en men haastte zich met de andere maatregelen te voltrekken.

Henry Milbourne ijlde naar het Hanover plein en maakte aan de opgeroepene militie compagnien en het daar in massa vergaderde volk, de besluiten bekend, die in de groote zaal van van Leisler's huis genomen waren. Als een loopend vuur verspreidde zich het berigt door gansch New York, dat Jakob van Leisler gouverneur der provincie was en men er toe over ging, het fort goedschiks of kwaadschiks in te nemen en te bezetten.

Een donderend hoera! klonk door de straten en daaronder werd ook de kreet gehoord "Willem en Maria!" Ondertusschen marcheerden de vijf compagnien, onder het commando van kapitein Milbourne, de Pearlstraat af, doorsneden de Whitehallstraat en posteerden zich tegenover het fort. Doch het waren niet enkel de vijf compagnien, maar duizenden mannen, vrouwen en kinderen, die het roffelen der trommels, en het gegil der dwarsfluiten volgden.

Milbourne liet de muzijk zwijgen en de troepen het geweer bij den voet nemen. De raad van tienen was namelijk, gelijk gezegd is, ten gevolge van den oploop en de daarmede in verband staande geruchten, onder voorzitting van den gouverneur-

plaatsbekleeder vergaderd, om over de te nemen maatregelen te raadplegen.

Het comité trad binnen. Het stak zonderling tegen elkander af: de koninklijke beambten in volle pracht en rijke kleederen, maar met bleeke gezigten en angstige gebaarden, om de tafel heen zittende, en daarentegen de eerzame handelslieden in, hoewel nette, doch eenvoudige lakensche wambuizen, met hunne bedaarde, eerlijke Hollandsche physiognomien, waarop zich wel is waar een weinig verlegenheid, maar toch besliste kalmte en een stevig vast houden aan het eenmaal genomen besluit uitdrukte.

Er werden stoelen gegeven. De twist was in het begin tamelijk hevig, van de zijde der koninklijke beambten, maar werd door Jakob van Leisler, die nu over den eersten aanval van wijfeling heen was, met kracht en kalme vastberadenheid gevoerd.

"Alzoo ben ik dan nu, voor ik het dacht, van mijn ambt van gouverneur der schoone provincie New York afgezet," zeide sir Francis Nicholson, met zijnen gewonen onverschilligen lach; "nu, wat niet te veranderen is, is niet te veranderen. Maar zegt eens, edele heeren van het veiligheids comité, wie betaalt dan mijne schulden?"

Twee of drie der eerzame mijnheeren zagen elkander met eenen vragenden blik aan, daar zij, de een van den ander, zeer goed wisten, hoe hoog zijne Genade de Heer Gouverneur-Plaatsvervanger in dit of dat boek stond aangekalkt.

Sir Francis Nicholson lachte om dit vragende blikken wisselen luidkeels en zeide: "Wie de schuld heeft moet ook de schade lijden; de New Yorkers ontnemen mij mijne waardigheid, doen mijn tractement ophouden—welnu, dan mogen zij ook de pen door zekere bladzijden halen."

De heeren van het comité haalden de schouders op, en de koninklijke heeren van den raad van tienen zagen elkander wederkeerig, met eenen blik van gramschap over het ligtzinnige en onwaardige gedrag huns voorzitters, aan.

De heer Jakob van Leisler nam echter thans het woord op, en vorderde met ernst de overgave van het fort aan de door de stad zelve verkozene voorloopige overheid, de verklaring van het bedanken des gouverneur-plaatsvervangers en de verwijdering van het Fransche oorlogschip uit de haven van New York.

"Het fort met een dozijn invaliden te willen houden, zou onzin zijn," antwoordde sir Francis Nicholson; "dat ik bedank, spreekt van zelf, ofschoon ook onvrijwillig, maar wie kan het helpen? Wat het Fransche schip betreft, ik zal zelf daarop mijne reis naar het oude vaderland aanvangen, en wel zoo spoedig mogelijk, want het kon anders den een' of ander' wel eens invallen, eenen eisch tegen den gewezen gouverneur in te brengen, waarop tegen den man van gezag geen acht zou worden geslagen. En hiermede is onze zaak afgedaan—goeden morgen, mijne heeren!"

Het veiligheids comité verliet den raad van tienen.

En zoo was de zaak werkelijk afgedaan. Op den 1 Junij, 1689, bezette de militie het fort, en nam het proviand en de publieke gelden over. De compagnien wisselden elkander in de garnizoensdienst af. Het veiligheids comité benoemde Jacob van Leisler tot kapitein des forts en bekleedde hem met de magt van gouverneur, tot dat er een door de bestaande regering benoemde stadhouder van Engeland gezonden werd.

Sir Francis Nicholson begaf zich terstond op het Fransche schip, dat in de eerst volgende dagen zou afzeilen; de raad van tienen was ontbonden.

"De omwenteling te New York was voorbij—het onweder had zich ontladen—het